

သေတံပြိုင်ပြန်ဟုနိုင်ငံရေးနှင့် ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုအသံနှင့်နေရာ

အောင်သာ(PPP)

မြန်မာ့နိုင်ငံရေးနဲ့ ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှု

ခေတ်ပြိုင်မြန်မာ့သမိုင်းအကြောင်း ရေးကြ၊ ပြောကြမယ်ဆိုရင်
မကျဉ်းမြောင်းဖို့ လိုပါတယ်။ objective ဖြစ်ဖို့ လိုပါတယ်။
ရည်ရွယ်ချက်ကောင်းမွန်မှန်ကန်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။
မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးခေတ်အကြောင်း ပြောဆိုကြမယ်ဆိုရင် ဖဆပလ
အဖွဲ့ချုပ်နဲ့ ဖဆပလအကြောင်းမပါရင် မပြီးပါဘူး။
ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းနဲ့ သူ့စစ်တပ်အကြောင်း မပါရင် မပြီးပါဘူး။
လူမျိုးစုဒီမိုကရေစီအဖွဲ့အစည်းများ နဲ့ သူတို့ ဆင်နွှဲနေတဲ့
အမျိုးသားတန်းတူရေးစစ်ပွဲ မပါရင် မပြီးပါဘူး။
အခုခေတ်နောက်ဆုံးပေါ် ၂၁ ရာစု ပင်လုံ မပါရင် မပြီးပါဘူး။

မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲနဲ့ ပတ်သက်ရင် ဝံသာနုအရေးတော်ပုံနဲ့
ဂျီစီဘီအေ အဖွဲ့ချုပ်၊ ဆရာစံလယ်သမားသူပုန်ကြီး၊ သခင်လှုပ်ရှားမှုနဲ့
၁၃၀၀ပြည့်အရေးတော်ပုံ၊ ဗကပ၊ ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံပါတီ၊
ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ် ဂျပန်တော်လှန်ရေး၊ စစ်ပြီးခေတ်
လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ၊ ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်က ဗကသကို ထုတ်ပယ်ခြင်း၊
ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ် ကြားဖြတ်အစိုးရ လုပ်ကြံခံရခြင်း၊ ၂၈/ ၃/ ၄၀ မှာ
သခင်နု ခေါင်းဆောင်တဲ့ အာဏာရ ဖဆပလအစိုးရက ဗကပကို
ဥပဒေတွင်းက မောင်းထုတ်ခဲ့တယ်။ လူမျိုးစု ဒီမိုကရေစီ
အင်အားစုများက အမျိုးသားတန်းတူရေး ကြွေးကြော်သံနဲ့

လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲ ဆင်နွဲ့ခဲ့ကြတယ်။ ၆၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂ ရက်မှာ စစ်တပ်က အာဏာသိမ်းခဲ့တယ်။

ပြည်တွင်းစစ်နဲ့ စစ်အာဏာရှင်စနစ်အကြောင်း မပါရင် ဒါဟာခေတ်သစ်မြန်မာ နိုင်ငံသမိုင်း (အတု) ပါပဲ။ ဒါက သမိုင်းကျောရိုးပါ။ ဒီကျောရိုးက သမိုင်းအတွင်းမှာ အလုပ်သမား၊ လယ်သမား၊ အမျိုးသမီးနဲ့ လူငယ်ကျောင်းသားများ ရဲ့ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး၊ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဖျက်သိမ်းရေး၊ ဒီမိုကရေစီရေး၊ လှုပ်ရှားမှုများ ဟာ အဲဒီကာလများက ငြိမ်းမရတဲ့ မီးတောက်များ ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒီလှုပ်ရှားမှုကြီးအတွင်း နိုးကြားတဲ့ ဒီမိုကရက်တစ် တက်ကြွလှုပ်ရှားသူ မျိုးဆက်တစ်ဆက် ဖြစ်ထွန်းလာခဲ့တယ်။ ဒီမျိုးဆက်ဟာ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဖျက်သိမ်းရေး၊ ဒီမိုကရေစီရေး၊ ငြိမ်းချမ်းရေး အမာခံလူထု ခေါင်းဆောင် မျိုးဆက်တစ်ဆက်အဖြစ် ထွက်လာခဲ့တယ်။ ဒီမျိုးဆက်ဟာ ဒီကနေ့အထိ မပြီးဆုံးသေးတဲ့ ဒီမိုကရေစီရေး၊ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဖျက်သိမ်းရေး၊ ငြိမ်းချမ်းရေးလှုပ်ရှားမှု များ ပါဝင်လှုပ်ရှားနေကြဆဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကြံ့ဖွံ့စစ်အုပ်စုကာ ၂၀၀၈ ခုနှစ်အာဏာလုံခြုံရေးခါးပတ် ပတ်၊ ၂၀၁၁ ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပပြီး သူတို့ ဟာ ရွေးကောက်ပွဲနဲ့ တက်လာတဲ့ ဒီမိုကရေစီရေး လိုလားသူများ ဂိုက်ဖမ်းထားပြီး) ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံကို အသက်သွင်းခဲ့တယ်။

၂၀၁၂ ကြားဖြတ်ရွေးကောက်ပွဲမှာ ဒီချုပ် ဥက္ကဋ္ဌဟာ ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံကို ကာကွယ်ပါမည်လို့ ကျမ်းကျိန်ပြီးလွှတ်တော်တက်ခဲ့ရတာပါ။ ဒီအရွေ့က ဘာလဲ။

ကြံ့ဖွံ့စစ်အုပ်စုက စစ်အုပ်စုရဲ့ စစ်အာဏာဥစ္စာ လုံခြုံရေးကို ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံနဲ့ ထုံး ၃ ချက်ထားပြီးမှ ဒီချုပ် ဥက္ကဋ္ဌကို လွှတ်တော်တက်စေခဲ့တာပါ။ ကြံ့ဖွတ်စစ်အုပ်စုက ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံ (အတုနဲ့ ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပ ဒီ/ချုပ် နိုင်၊ လွှတ်တော်တက်စေပြီး၊ ပါတီစုံဒီမိုကရေစီစနစ် နိုင်ငံတော်ကို ဒီပရီယာယ်နဲ့ ကြေညာမောင်းခတ်ခဲ့တယ်။ (ဒီအခင်းအကျင်း) ကို ဒီ/ ချုပ်က လက်ခံတော့ လစ်ဘရယ်ကမ္ဘာကြီးကလဲ ဒေါ်စုသဘော ဖြစ်လာကြပြီး မြန်မာနိုင်ငံရေး တစ်ကွက်ရွှေ့ခဲ့တယ်။

၂၀၁၅ နိုဝင်ဘာရွေးကောက်ပွဲမှာ လူထု (၅၁) သန်းရဲ့ ပြတ်သားတဲ့ ထောက်ခံချက်နဲ့ ဒီ/ချုပ်အစိုးရ ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနဲ့ အညီ အာဏာလွှဲပြောင်းယူခဲ့တာ ၃ လရှိပါပြီ။ "အာဏာလွှဲ ပါမလား" ဆိုတဲ့ သံသယက တစ်ထစ်တော့ ကျသွားခဲ့ပြီ။ ဒီ/ချုပ်ဥက္ကဋ္ဌ သမတတာဝန်ထမ်းခွင့်ရရေးမျှော်မှန်းချက်ကတော့ (ကကချုပ်ဟောင်း) ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဟောင်း ဦးတင်ဦးရဲ့ "သုခမိန်" ဘွဲ့နဲ့ ပဲ ကျေနပ်လိုက်ကြရတော့တယ်။

ဗမာပြည်လွတ်လပ်ရေးရခဲ့တာ ၆၈ နှစ်ရှိပါပြီ။ ပြည်တွင်းစစ်ကလည်း ၆၈ နှစ် ရှိခဲ့ပါပြီ။ စစ်အာဏာရှင်စနစ်က ၆၂ မတ် ၂ ရက်နေ့မှာ စခဲ့ပေမယ့် ဒီကနေ့အထိ ဒီ/ ချုပ်ကိုအကြောင်းကြောင်းနဲ့ အာဏာလွှဲခဲ့ပြီဆိုပေမယ့် ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံက ဓားမိုးထား တာပါ။

စစ်အာဏာရှင်စနစ်ပြဿနာဟာ -

၁။ အာဏာပြဿနာပါ

၂။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ဘဏ္ဍာငွေကြေးပြဿနာပါ။ အာဏာပြဿနာက

၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံနဲ့ ဆိုင်ပါတယ်။ စည်းစိမ်ဥစ္စာဆိုတာကလည်း အာဏာပြဿနာတစ်မျိုးပါပဲ။ ' Power and wealth ' ဆိုတာဟာ တကယ်က တစ်ခုရှိရင်၊ တစ်ခုရှိတာမျိုးပါ။

ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုအဆင့်နေရာ ဗမာပြည်က သန်းကြွယ်သူဌေး ၄၂ ယောက်ဆိုတာဟာ တပ်မှူးစစ်ကဲကြီးများ ၊ သူတို့ ရဲ့ သားမြေးမြစ်များ နဲ့ သူတို့ ရဲ့ လူမှုအသိုက်အဝိုင်းပါပဲ။ ခရိနီနဲ့ သူတို့ ရဲ့ အမြီးစားဘက်၊ ခေါင်းစားဘက် လူမှုအသိုက်အဝိုင်းများ ပါပဲ။

အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့သမားများက ဗမာပြည်ကို ကျွန်ပြုတဲ့ ၁၂၄ နှစ် အတွင်း မှာ အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့သမားများက ဘာတွေများ လုပ်ခဲ့ကြပါသလဲ။ မဟာဗျူဟာမြောက် အလုပ်ကြီး ၂ ခုလုပ်ပါသတဲ့ ။

၁။ မြန်မာနိုင်ငံကြီးကို ကုန်ကြမ်းမျိုးစုံ ထုတ်ပေးတဲ့ ပထဝီဒေသကြီးအဖြစ် ဖန်တီးခဲ့ပါတယ်တဲ့ ။

၂။ တစ်ကမ္ဘာလုံးက ထုတ်တဲ့ "ကုန်ချောပစ္စည်းမျိုးစုံကို ရောင်းချတဲ့ ဈေးကွက်ကြီးအဖြစ် ဖန်တီးပေးခဲ့ပါတယ်တဲ့ ။ ဒါက ပထမဗျူဟာပါ။ စီးပွားရေးပေါ့။ ဒုတိယ ဗျူဟာက ဗြိတိသျှစီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးများ နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားမှု အလုပ်များ ၊ အုပ်ချုပ်ရေးလုပ်ငန်းများကို စီမံခန့်ခွဲနိုင်သူများ မွေးထုတ်ပေးရေးအလုပ်ကို အထူးသဖြင့် ဗြိတိသျှနိုင်ငံရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေးလုပ်ငန်းများ အတွက် ဝန်ထမ်းအဖြစ် အသုံးချဖို့ ပညာတတ် ဗျူရိုကရက်ဝန်ထမ်းများ မွေးထုတ်တဲ့ မဟာဗျူဟာအလုပ်ပါပဲ။ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေး Home Role တောင်းတဲ့ မြန်မာမျိုးချစ်များ ရဲ့ တောင်းဆိုမှုကို လိုက်လျောခြင်း၊ ဆန့်ကျင်ခြင်း၊ အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းစတဲ့ ဘက်များမှာ သုံးဖို့ ဗျူရိုကရက်အရာရှိ

အမျိုးမျိုး ပြုစုပျိုးထောင်တဲ့ အလုပ်ဖြစ်ပါတယ်။ အတိအကျပြောရရင် ' Comprador Bourgeoisie ' လို့ ခေါ်တဲ့ နယ်ချဲ့လက်ဝေခံ အရင်းရှင်လူတန်းစားများ မွေးမြူတဲ့ အလုပ်ပါပဲ။

မြန်မာမျိုးချစ်များ ဟာ Home Rule ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဖို့ ဂျီစီဘီအေ အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ ခေါင်းဆောင်မှုနဲ့ ဝိသာနုအရေးတော်ပုံကြီး ဆင်နွှဲခဲ့ပါတယ်။ အင်္ဂလိပ်က Home Rule ရရေး မြန်မာ့ကြိုးပမ်းမှုကို ၁၉၂၃ ခိုင်အာဒီအုပ်ချုပ်ရေးနဲ့ ထိုးခွဲခဲ့တယ်။ "တူ - သာ - သင်း" ၂၁ ဦး ဂိုဏ်းသားများ အင်္ဂလိပ်နောက် လိုက်သွားခဲ့တဲ့ အတွက် မြန်မာတို့ ဘက်မှာ ဂျီစီဘီအေ ၄ ဂိုဏ်း၊ သံဃသမဂ္ဂီ ၄ ဂိုဏ်း ကွဲသွားခဲ့တယ်။ ၁၉၂၀ ပြည့်မှာ ကျင်းပတဲ့ အဌမအကြိမ်မြောက် ဂျီစီဘီအေညီလာခံကြီးဟာ ဘာသာရေး၊ သာသနာရေးမှ နိုင်ငံရေးရည်ရွယ်ချက်များ သို့ ရှေးရှုလာခဲ့တယ်။

ဘုရင်ခံ ဆာရီဂျင်နက်ခရက်ဒေါက်က ၁၉၂၀၊ ဒီဇင်ဘာ ၁ ရက် နေ့ မှာ ရန်ကုန်ကောလိပ်ကို တက္ကသိုလ်အဖြစ် အဆင့်မြင့် ဖွင့်လှစ်မည်ဖြစ်ကြောင်းကြေညာလိုက်တယ်။ ကျောင်းသားကြီးများ ဟာ ဒီဇင်ဘာလ ၃ ရက်နေ့မှာ ရွှေတိဂုံစေတီတော် အနောက်တောင်ထောင့် ဗောဓိပင်ရှေ့မှာ ၈ နာရီကြာ ညှိနှိုင်းကြပြီး ၁၉၂၀ ယူနီဗာစတီ အက်ဥပဒေကို သပိတ်မှောက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ကြတယ်။ ရန်ကုန်နဲ့ ယုဒသန်ကျောင်းသား ၄၀၀ ကျော်ကလည်း ဒီဇင်ဘာ ၄ ရက်နေ့ ညနေမှာ ဗဟန်း ဦးအရိယကျောင်းမှာ တွေ့ဆုံကြပြီး ၁၉၂၀ ယူနီဗာစတီ အက်ဥပဒေကို သပိတ်မှောက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြပါတယ်။ ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ ၅ ရက် (မြန်မာ ၁၂၈၂ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း လဆုတ် ၁၀ ရက်နေ့မှာ ယူနီဗာစတီ အက်ဥပဒေကိုသပိတ်မှောက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြတယ်။ ဒီသတင်းဟာ ဗမာတစ်ပြည်လုံး

ပျံ့နှံ့သွားတယ်။ အထက်တန်းကျောင်းများကပါ
လိုက်ပါသပိတ်မှောက်ကြတယ်။ သပိတ်ကိုစတင်ဦးဆောင်တဲ့
ကျောင်းသား ၁၁ ဦးက "သပိတ်စောင့်ရှောက်ရေး ကော်မတီဖွဲ့ပြီး
သေအတူ ရှင်အမျှ ရပ်တည်ကြဖို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြုကြတယ်။

အမတေသပိတ်ကော်မတီဟာ ဒီဇင်ဘာ ၅ ရက်နေ့မှာ
ကောလိပ်ကျောင်းသားကြီးများ အစည်းအဝေးမှ သပိတ်မှောက်ရန်
ဆုံးဖြတ်ပြီး ၁၅ ဦးပါ သပိတ်ခေါင်းဆောင်အဖွဲ့ ဖွဲ့ခဲ့ကြတယ်။
အဲဒီကနေ ၂၆ ဦးပါ "ယူနီဗာစတီသပိတ်မှောက်ကောင်စီ" ကို
ဖွဲ့စည်းခဲ့ကြပါတယ်။

သမိုင်းဖြစ်စဉ်အရပြောရပါလျှင် ဒီ ၂၆ ဦးပါ
"သပိတ်မှောက်ကောင်စီ" ဟာ ခေတ်သစ်မြန်မာ့သမိုင်းမှာ ပထမဆုံး
စုဖွဲ့ထူထောင်ခဲ့တဲ့ သမဂ္ဂကြီး Mother Union "သမဂ္ဂမိခင်ကြီး" အဖြစ်
သမိုင်းမှတ်တမ်းတင်ထိုက်ပါတယ်။

၁၉၂၀ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ ၂၉ ရက်ရက်နေ့မှာ
ဂျီစီဘီအေအသင်းချုပ်ကြီးရဲ့ အစည်းအဝေးက မြန်မာနိုင်ငံတွင်
မြန်မာအမျိုးသားများက ဦးစီးတဲ့ အသင်းအသီးသီးရှိတဲ့
အမျိုးသားကျောင်းများ ထူထောင်ရန် အနယ်နယ်သို့ အကြောင်းကြား
လှုံ့ဆော်ခဲ့ကြတယ်။ "အမျိုးသားကျောင်း ထူထောင် ရေးလှုပ်ရှားမှုကြီး
'ဟာ အဲဒီကာလမှာ ရှိကြတဲ့ မြန်မာမျိုးဆက်ကြီးများ senior
generations ရဲ့ နက်ရှိုင်းတဲ့ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး စိတ်ဓာတ်ကို
ထင်ဟပ်နေခဲ့တာပါ။ ဒီလှုံ့ဆော်မှုနဲ့ အတူ ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှ
ိုင်း၊ ဒီးဒုတ်ဦးဘချိုနဲ့ အိန္ဒိယအမျိုးသားကျောင်းဆရာများ ပါဝင်တဲ့
"အမျိုးသားကောလိပ်ကျောင်းများကို ၁၉၂၀ ဇွန်လမှာ

စတင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့ကြပါတယ်" တဲ့ ။ အမျိုးသားပညာသင်ကြားရေး၊ အမျိုးသားကျောင်း ထူထောင်ရေး လှုပ်ရှားမှုများ ဟာ မြန်မာတို့ ရဲ့ နင်းတဲ့ မျိုးချစ်စိတ်နဲ့ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး ဇွဲမာန်ကိုထင်ဟပ်တယ်။ ၃ နှစ်မျှကြာတဲ့ အခါ ဘဏ္ဍာရေးအခက်အခဲများကြောင့် ၁၉၂၃/ ၂၄ ခုနှစ်များ အတွင်း "အမျိုးသားကျောင်း လှုပ်ရှားမှုကြီး ရပ်သွားခဲ့ရပါတယ်။ ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှို င်းက အမျိုးသားကျောင်း ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုအဆင့်နေရာ ထူထောင်ရေး လှုပ်ရှားမှုများကို "ဘွိုင်းကောက်ဋီကာကြီးနဲ့ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ရပါတယ်။

၁၉၀၆ မှ ၁၉၄၀/ ၄၂ နှစ်ကြာလွတ်လပ်ရေး ကြိုးပမ်းမှုသမိုင်းမှာ ဝံသာနု အရေးတော်ပုံသမိုင်းနဲ့ ၁၉၂၀ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် သပိတ်ကြီးဟာ နေမဝင်အင်ပါယာ ကို ပထမဆုံး အန်တုခဲ့တဲ့ "အန်တုမှုကြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒုတိယအန်တုမှုကတော့ "သခင်မျိုးဟေ့ ဒို့ဗမာ" လို့ ကြွေးကြော်ထူထောင်ခဲ့တဲ့ ဒို့ဗမာအစည်းကြီးနဲ့ သခင်လှုပ် ရှားမှုကြီး ဖြစ်ပါတယ်။

"ဒို့ဟာသခင်တွေပေါ့၊ ကျွန်တွေ မဟုတ်ဘူး လို့ ကြွေးကြော်လိုက်တဲ့ "ဒို့ဗမာ အစည်းအရုံးကြီး" ကို ၁၉၃၀ ခုနှစ်၊ မေ ၃၀ ရက်မှာ ထူထောင်လိုက်ကြပါတယ်။ "သခင်အစ ဘသောင်းက" လို့ မှတ်တမ်းတင်ကြတယ်။ "သခင်အဖွဲ့ကြီးဟာ" "ဒို့ဗမာ ကြေညာစာတမ်း" နဲ့ "ဒို့ဗမာသီချင်းကြီး" ကို ရေးစပ်သီဆို ဓာတ်ပြားသွင်းကြပြီး ၂၀/ ၅/ ၁၉၃၀ ရက်နေ့မှာ ရွှေတိဂုံအနောက်မြောက် ဦးစံထွန်းတန်ဆောင်းသစ်ကြီးမှာ အခမ်းအနားနဲ့ သီဆိုတင်ဆက်ခဲ့ကြတယ်။ ဒို့ဗမာသီချင်းဟာ အဲဒီကာလရဲ့ မြန်မာ့နိုင်ငံရေး ကြွေးကြော်သံဖြစ်လာတယ်။

ဒို့ဗမာသီချင်းကို ဂီတစာဆို YMB ဆရာတင်က ရေးစပ်သီဆို တင်ဆက်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ ဒို့ဗမာသီချင်းဟာ ဒို့ဗမာသခင်များ နဲ့ ဒို့ဗမာ အစည်းအကြီးရဲ့ နိုင်ငံရေး၊ စည်းရုံးရေး လက်နက်ကောင်းကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

ဒို့ဗမာအစည်းအရုံးကြီး ဖွဲ့စည်းပြီး ၇ လအကြာ ၂၂/ ၁၂/ ၃၀ မှာ ဆရာစံတောင်သူလယ်သမားသူပုန်ကြီး ပေါ်ပေါက်လာပါတယ်။ ဗမာဆင်းရဲသားလူထုကြီးဟာ ရွေးစရာ ဘာမှ မရှိတော့လို့ သူပုန်ထတာပါပဲ။ ဆရာစံဟာ သာယာဝတီနယ် အလံတောင်မှာ စခန်းချပြီး၊ "သုဝဏ္ဏကဂဠုန်ရာဇာဘွဲ့ခံပြီး အလံတောင်မှာ စခန်းချပါတယ်။ ဆရာစံနဲ့ အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့ဖြစ်တဲ့ စစ်ပွဲဟာ တကယ်က အချိုးမညီတဲ့ စစ်ပွဲ (asymmetric war) ပါ။ အင်္ဂလိပ်ဟာ ဆရာစံသူပုန်ကို ၂ နှစ်ကျော်ကျော် နှိမ်နင်းရပါတယ်။ တပ်မလုံလောက်လို့ အိန္ဒိယမှ တပ်မကြီး ၂ တပ် အကူခေါ်ရ ပါတယ်။ ဆရာစံကို ၂/ ၈/ ၃၁ နှစ်မှာ ဖမ်းပြီး တင်အမှုစစ်ပြီး သေဒဏ်ချခဲ့တယ်။ ၂၈/ ၁၁/ ၃၁ မှာ သာယာဝတီ ထောင်မှာ ကြိုးပေးခဲ့ပါတယ်။ ဆရာစံတောင်သူလယ်သမား အရေးတော်ပုံကြီးအတွင်းမှာ ကြိုးဒဏ် ၃၀၂၊ ကျွန်းဒဏ် ၈၈၀ အချခံ ရပါတယ်။ အင်္ဂလိပ်ဘက်က ၇၈ ယောက်ကျပြီး ၉၆ ယောက် ဒဏ်ရာရခဲ့တယ်။ ဗြိတိသျှသမိုင်းဆရာတစ်ဦးက ဒါဟာ စစ်ပွဲ မဟုတ်ဘူး လို့ မှတ်ချက်ပေးခဲ့တယ်ဆိုပါတယ်။

ဒုတိယအကြိမ် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားသပိတ်

၁၉၃၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလမှာ တကသ ဥက္ကဋ္ဌကိုနုကို တက္ကသိုလ် အာဏာပိုင်များက ကျောင်းမှ ထုတ်ပယ်လိုက်ပါတယ်။ အကြောင်းပြချက်က ကိုနုဟာ သမဂ္ဂ အစည်းအဝေးတစ်ခုမှာ ကျောင်းအုပ်ချုပ်သူများ ရဲ့ အပြစ်များကို ရှုရှုတ်ချပြောဆိုတာကြောင့်လို့ အကြောင်းပြပါတယ်။ ဒီလိုအခြေအနေမှာ (တကသ) မှ ထုတ်ဝေတဲ့ "အိုးဝေမဂ္ဂဇင်း" အယ်ဒီတာ ကိုအောင်ဆန်းကို "ငရဲခွေးကြီးလွတ်နေပြီ ဆိုတဲ့ ဆောင်းပါးကို "အိုးဝေမဂ္ဂဇင်း" မှာ ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့တာကြောင့် ရေးသူကို ဖော်ထုတ်မပေးရင် ကျောင်းက ထုတ်မယ်လို့ ကျောင်းအာဏာပိုင်များက ခြိမ်းခြောက် လာပြန်ပါတယ်။ ဒီအပြုအမူ၊ အပြောအဆိုများ ဟာ တက္ကသိုလ်ကြီးတစ်ခုလုံးကို ထိုးဆွလှုံဆော်သလို ဖြစ်နေပြန်တာကြောင့် ၁၅/ ၂/ ၃၆ ရက်နေ့မှာ ကျောင်းသား ၇၀၀ ကျော် ချက်ချင်းစည်းရုံးကြပြီး သပိတ်မှောက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြတယ်။

ဒုတိယအကြိမ် ကျောင်းသားသပိတ်ကြီး ဘာကြောင့် အဟုန်ပြင်းစွာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရတာလဲ။

အကြောင်းရင်းခံကြီးများမှာ

၁။ ၁၉၂၀ သပိတ်ကြီးရဲ့ တောင်းဆိုချက်များကို မလိုက်လျောခြင်း၊

၂။ ၁၉၃၁ ခုနှစ် ကမ္ဘာ့စီးပွားပျက်ကပ်နဲ့ အတူ ဗမာပြည်တွင် စီးပွားပျက်ကပ်ကျရောက်နေချိန်က ကျောင်းသားများက ကျောင်းလခနဲ့ အခြားကုန်ကျစရိတ်များ လျှော့ပေါ့ပေးရန် တောင်းဆိုချက်ကို ကျောင်းအုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့က လျစ်လျူရှုခဲ့ခြင်း ၁၉၃၄/၃၅ ခုနှစ်မှာ ကျောင်းစရိတ်လျှော့ပေးဖို့ ထပ်မံတောင်းဆို မှုကို ကျောင်းအာဏာပိုင်များက လစ်လျူရှုခဲ့ခြင်း တို့ ကြောင့်ဖြစ်တယ်။

ကျောင်းသားများ ဟာ ရွှေတိဂုံဘုရားကုန်းတော် ဧရပ်မှာ စုဖွဲ့ကြတယ်။ "ဒို့ဗမာအစည်းအား ဌာနချုပ်"နဲ့ "ကျောင်းသားသပိတ် စောင့်ရှောက်ရေးကော်မတီ"တို့ ကို သခင်လေးမောင်က ခေါင်းဆောင်ပြီး စောင့်ရှောက်ပေးခဲ့တယ်။ အစိုးရက သပိတ်ကို ဖြိုခွဲဖို့ နည်းလမ်းစုံ သုံးတယ်။ ကျောင်းသားများက ရန်ကုန်နဲ့ (နယ်) မှ အထက်တန်း ကျောင်းသားသပိတ်များ နဲ့ အားဖြည့်ခဲ့ကြတယ်။ တစ်နိုင်ငံလုံးမှ အထက်တန်းကျောင်းပေါင်း ၄၅ ကျောင်းမှ အထောက်အကူပြုခဲ့ကြတယ်။

ကျောင်းသားများက တောင်းဆိုချက် (၁၀) ချက်မရရင် "သပိတ်မလှန်ဘူး" လို့ တင်းခံကြတယ်။ အချိန်ရှည်ကြာခြင်း၊ ရေရှည်နဲ့ လက်ငင်းဖြေရှင်းရမယ့် ပြဿနာများ ရောထွေးနေခြင်း၊ လူထုက ပါဝင်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ဖို့ ခက်ခဲခြင်း၊ ပညာရေးတောင်းဆိုချက်များ နဲ့ နိုင်ငံရေး (လွတ်လပ်မှု) တောင်းဆိုချက်များ ရှုပ်ထွေးနေခြင်းတို့ ကြောင့် ဒုတိယကျောင်းသားသပိတ်ကြီးဟာ "ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂ" (A . B . S . U - All Burma Students ' Union) ကို ဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့တယ်။

မြန်မာနိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးရပြီး ၁၉၅၁ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၅ ရက် နေ့ မှာ လွတ်လပ်ရေးခေတ်ဦး ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် မျိုးဆက်ကြီးများက "ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂ" (A . B . S . U) ကို ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ် (A . B . ES . U The All Burma Federation of students ' Union) (လိုအပ်ချက်အရ)၊ "ရန်ကုန်ခရိုင် ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ကြတယ်။ (ဒီကနေ့ဆိုရင် ရန်ကုန်ဟာ ခရိုင်တစ်ခု မဟုတ်တော့ပါဘူး။ ဖွဲ့စည်းပုံအရ Rgn တိုင်းမြို့တော် ဖြစ်သွားပြီ။ ကျောင်းသားသမဂ္ဂဆိုတာကို

တစ်စုတစ်ဖွဲ့က စိတ်ကူးပေါက်တိုင်း ဟိုဖြုတ်၊ ဒီတက် လုပ်တာမျိုး မသင့်တော်ပါဘူး။ "အာဏာပိုင်" ဆိုတဲ့ သူတွေက "ငါ့အာဏာရှိတာပဲ" ဆိုပြီး တပည့်မွေး၊ ဆရာမွေးတဲ့ စုဖွဲ့မှုမျိုး ပိုပြီး မလုပ်သင့်ပါ။)

၁၉၄၈ ကစပြီး ဒီကနေ့အထိ ဗမာပြည်မှာ ဘယ်တုန်းကမှ အစိုးရတစ်ရပ်ရပ်၊ အာဏာရပါတီတစ်ခုခုရဲ့ "လက်ကိုင်တုတ်ကျောင်းသားသမဂ္ဂဆိုတာမျိုး (၁၉၆၂-၁၉၈၈) အတွင်းမှာတောင် အစိုးရလက်ပါးစေ ကျောင်းသားသမဂ္ဂမျိုး မပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါဘူး။ ဦးကျော်ငြိမ်း/ ဒုဝန်ကြီးချုပ် ကိုယ်တိုင် ကိုင်တဲ့ The Democratic Students ' Organization (DSO) လို့ ခေါ်တဲ့ (ဖဆပလအစိုးရခေတ်) ကျောင်းသားအဖွဲ့အစည်းတစ်မျိုး ပေါ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ၁၉၅၃ အောက်တိုဘာ ကျောင်းသားအရေးတော်ပုံကာလမှာ ပေါ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ခဏပါပဲ။ ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ်သိပြီး ဆုတ်သွားပါတယ်။

တစ်ခါ ၁၉၅၉/ ၆၀ မှာ ဖဆပလ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးကိုယ်တိုင် စီမံခဲ့တဲ့ ရဲခေါင်ကျောင်းသားအဖွဲ့၊ မယ်ဗမာမစိန်အေး (မယ်စကြဝဠာ၊ စတုတ္ထ) ကိုယ်တိုင်ပါပါတယ်။ ကျောင်းသားတွေက ဖွန်ကြောင်ပါဘူး။ မယ်ဗမာခမျာရှုံးလို့ ငိုပါသတဲ့ ။ ၁၉၆၀ သခင်နုရဲ့ ပြည်ထောင်စုပါတီ ရွေးကောက်ပွဲ နိုင်ကောင်းတုန်းကာလမှာ သမဂ္ဂနဲ့ ပထမအစိုးရ ပြဿနာတစ်ခုဖြစ်ခဲ့တယ်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ဖြစ်တဲ့ ယူနီဗာစတီကောင်စီမှာ ကျောင်းသားကိုယ်စားလှယ် ၂ ဦးကို ရွေးကောက်ပွဲနဲ့ ရွေးရမှာပါ။ ဘယ်သူမှ ဝင်မပြိုင်ကြပါဘူးတဲ့ ။ ဒါပေမဲ့ ၁၉၆၀ ဖေဖော်ဝါရီရွေးကောက်ပွဲမှာ သခင်နုရဲ့ (ပထမ) ပြည်ထောင်စုပါတီဟာ ရှိရှိသမျှ ရွေးကောက်ပွဲတိုင်းမှာ အနိုင်ကြီး နိုင်နေပါတယ်။

ဒီ အခြေအနေပေါ်မှာ ပြည်ထောင်စုပါတီဟာ အကြီးအကျယ်
မာနတက်နေပုံ ရပါတယ်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကောင်စီ လူကြီး (၂)
နေရာကိုလည်း (ပထမ) ကဝင်ပြိုင်မယ် လို့ ပြောလာပါတယ်။ တကသ
E . C များက ပထမပါတီ အတွင်းရေးမှူး I . C . S ဦးချမ်းသာနဲ့
သွားတွေ့ပြီး "ဘဘတို့ မပြိုင်ကြစေချင်ပါဘူး" လို့ သွားပြီး မေတ္တာရပ်
ခံပါတယ်။

"ဒါပေါ်လစီပဲ၊ ပြိုင်ရမယ်၊ ဘာလဲ - မင်းတို့ တကသရုံး မှာ
ကြောက်လို့ လား" တဲ့ ။

" မဟုတ်ဘူး ၊ ပထမပါတီ တက်နေတဲ့ သြဇာ တက္ကသိုလ်မှာ
မကျစေချင်လို့ ပါ၊ ဘဘနုကို ကျနော်တို့ က မိတ်ဆွေအဖြစ်
သဘောထား ထောက်ခံနေတာပါ။ မိတ်ဆွေဝတ္တရား မပျက်ချင်လို့ ပါ"
လို့ ပြောတော့ "ဒို့က ပြိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ" လို့ ပြောပါတယ်။

"ဒါဆိုလည်း ကျနော်တို့ ပြိုင်ကြတာ" ပေါ့လို့
ပြောပြီးပြန်လာခဲ့ပါတယ်။ ရွေးကောက်ပွဲမှာ ပထမကိုယ်စားလှယ်ဟာ
တကသကိုယ်စားလှယ် ဒေါက်တာမောင်မောင်ကျော်နဲ့ မစ္စတာတီ -
ဝီဝေါင်းတို့ ကို မဲ ၂၀၀၀ လောက်ပြတ်ပြီး အနိုင်ရခဲ့ပါတယ်။

၁၉၅၃ အောက်တိုဘာ ကျောင်းသားအရေးတော်ပုံအတွင်းမှာ
ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဦးကျော်ငြိမ်းကိုယ်တိုင် D . S . O The Democratic
Students Organiza tion ကိုင်ပြီး အဲဒီစဉ်က ကျောင်းသားများ ဘက်မှ
"တိုးတက်သော ကျောင်းသားများ အင်အားစု"ကို ဖယ်ရှားဖို့
ကြိုးစားခဲ့တာပါ။ ၁၉၅၉/ ၆၀ ခုနှစ်မှာတော့ ကျောင်းသား
ညီညွတ်ရေးတပ်ဦး The Students ' United (SUF)၊
ရဲခေါင်ကျောင်းသားများ အင်အားစု ပြိုင်ကြရပါတယ်။

ရဲခေါင်ကျောင်းသားများ အင်အားစု ဆိုတာဟာ အဲဒီစဉ်က "လကျာ ဆိုရှယ်လစ်" အမည်ခံထားတယ်။

စစ်မှန်တဲ့ ကျောင်းသားကိုယ်စားလှယ်ဆိုတာ ဘယ်အာဏာရအဖွဲ့ ဖဆပလ၊ မဆလ၊ ပထစ ရဲ့ လက်ကတုံးတောင်ဝှေး မဖြစ်ခဲ့ကြပါဘူး။ ကျောင်းသားများ ၊ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များ ဟာ ဘယ်အာဏာရအင်အားစုရဲ့ လက်ကတုံးတောင်ဝှေးမှ မဖြစ်စေရဘူး။ အမျိုးသားနိုင်ငံရေး လမ်းကြောင်းဟာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂရဲ့ "နိုင်ငံရေးလမ်းကြောင်းပါပဲ"။

သမိုင်းဝင် ၁၉၅၃ မှာ " DSO " နဲ့ တိုးတက်သော ကျောင်းသားများ အင်အားစုတို့ ရွေးကောက်ပွဲမှာ ပြိုင်ကြရပါတယ်။ ၁၉၅၉/ ၆၀ မှာ ရဲခေါင်ကျောင်းသားများ အင်အားစုနဲ့ ကျောင်းသားညီညွတ်ရေးတပ်ဦးတို့ ရွေးကောက်ပွဲမှာ ပြိုင်ကြရပါတယ်။ "တပ်ဦး" နိုင်ပါတယ်။ ၁၉၆၀ ယူနိုဗာစီတီကောင်စီ လူကြီးရွေးကောက်ပွဲမှာ သခင်နုရဲ့ (ပထစ) ပါတီနဲ့ ကျောင်းသားများ (ဗကသ၊ တကသ၊ တပ်ဦး) ပြိုင်ကြရပါတယ်။ "ပထစ" အာဏာရပါတီရှုံးပါတယ်။ ကျောင်းသားများ ၊ ကျောင်းသားသမဂ္ဂများ ဟာ ၁၉၂၀ ယူနိုဗာစီတီဥပဒေဖျက်သိမ်းတိုက်ပွဲကစပြီး ၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင် ၅ ရက်အရေးတော် ပုံကြီးအထိ ကမောက်ကမ ပညာရေးစနစ် ဖျက်သိမ်းရေး၊ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး၊ ဒီမိုကရေစီရေး၊ စစ်အာဏာရှင်စနစ် ဖျက်သိမ်းရေးတို့ အတွက် တစ်လျှောက်လုံးတိုက်ပွဲ ဝင်ခဲ့ကြပါတယ်။

၁၃၀၀ ပြည့် အရေးတော်ပုံကြီးနဲ့ တတိယကျောင်းသားသပိတ်

၂၆၊ ၁၁၊ ၃၀ ရက်နေ့ ချောက်အလုပ်သမား အစည်းအဝေးနဲ့ နိုဝင်ဘာ ၂၇ ရက် ရေနံချောင်း၊ ဘလဲဘကျောင်းတိုက် အလုပ်သမားအစည်းအဝေးမှ မိုင် ၄၀၀ ကျော်ဝေးတဲ့ ရန်ကုန်သို့ ချီတက်ဆန္ဒပြကြဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြတယ်။ ချောက် ရေနံမြေ သပိတ်တပ်ဖွဲ့ကြီးဟာ ၁၉၃၈၊ နိုဝင်ဘာ ၃၀ ရက်နေ့၊ မနက် ၅ နာရီမှာ ချောက်မြို့မှ စတင်ထွက်ခွာ ချီတက်ခဲ့ကြတယ်။ ချောက်၊ လမ်းရွာ၊ ရေနံချပ်မှ အလုပ်သမား ၁၀၀၀ ခန့် ပါဝင်ခဲ့ကြပါတယ်။ တစ်နေ့ကို ၁၅ မိုင်ကျော် လျှောက်ခဲ့ ကြတယ်ဆိုပါတယ်။ ရှေ့ဆုံးနဲ့ နောက်ဆုံးမှာ သုံးရောင်ခြယ် ဒို့ဗမာအလံကြီးကို လွှင့်ထူပြီး တပ်ဖွဲ့အလိုက် အလံများကိုလည်း တပ်မှူးများက ကိုင်ဆောင်ချီတက်ခဲ့ကြ တယ်။ မကွေးမြို့ကို (၁၊ ၁၂၊ ၃၀) နေ့မှ ရောက်ခဲ့ကြပြီး ရာဇဝတ်တရားသူကြီး ဦးဖိုးစ ခေါင်းဆောင်တဲ့ ပုလိပ်တပ်များက မကွေးမြို့မှာ "ရှေ့မတက်ဖို့ " အကြီးအကျယ် နှိပ်ကွပ်ဟန့်တားခဲ့ပါတယ်။ (၄၊ ၁၂၊ ၃၀) ရက်နေ့မှာ တပ်ဗိုလ် ၁၀ ဦးကို လူဆိုးပုဒ်မ ၁၀၇ နဲ့ ဖမ်းပါတယ်။ ဒို့ဗမာအစည်းအဌာနချုပ်က တပ်ဗိုလ်များ ခေါ်ယူပြီး ဆန္ဒပြတပ်ကို ကူညီခဲ့ကြပါတယ်။

(၆၊ ၈၊ ၁၂၊ ၃၀) မှာ သခင်ထွန်းခင်၊ သခင်ဖေသန်း၊ သခင်စိုး၊ သခင်ထိန်ဝင်း၊ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် ကိုဗဟိန်းနဲ့ ကိုဗဆွေတို့ မကွေးကို ရောက်လာကြပါတယ်။ "တပ်ဗိုလ်" တောင်းရာမှာ အမျိုးသမီးများ ပင် အသေခံစာရင်းပေးကြပါတယ်။ ဗိုလ် ၄၂ ယောက် စာရင်းပေးပါတယ်။ "မကွေးအတားအဆီးကို ဖောက်ထွက်ချိန်မှာ လူထုနဲ့ ကျောင်းသား၊ အင်အား ၂၀၀၀/ ၃၀၀၀ ခန့်က မကွေးထောင်ကို ဝိုင်းထားကြတယ်။

မကွေးမှာ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် ကိုဗဟိန်းနဲ့ ကိုဗဆွေတို့ ကို ဖမ်းဆီးလိုက်ပြီဆိုတဲ့ သီတင်းကို ကြားသိရတဲ့ အခါ ကျောင်းသားထုတစ်ရပ်လုံးယမ်းပုံမီးကျ ဒေါသအကြီးအကျယ် ထွက်သွားကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် (၁၃၊ ၁၂၊ ၃၀) ည ၇ နာရီမှာ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားများ ရဲ့ ကျောင်းသားထု အစည်းအဝေးကြီးကို တကသ အဆောက်အဦမှာ ကျင်းပခဲ့ကြပါတယ်။ တကသ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ကိုလှရွှေ (အာဏာရှင်လှရွှေ က သဘာပတိ၊ ကိုအေးကျော်က အကျိုးဆောင် (အခမ်းအနားမှူး) အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီအစည်းအဝေးကို သခင်နု၊ တက်ဘုန်းကြီးသိန်းဖေ (ဦးသိန်းဖေမြင့်) နဲ့ နီးကြားတဲ့ သံဃာတော်များ ၊ မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်များ တက်ရောက်ခဲ့ကြတယ်။ အစည်းအဝေးမှာ ကျောင်းသားများအား တက်ဘုန်းကြီး ဦးသိန်းဖေ (ဦးသိန်းဖေမြင့်) နဲ့ ဝတ်လုံတော်ရ ဦးကျော်မြင့်တို့ က တစ်နိုင်ငံလုံးရှိ အလုပ်သမားများ နဲ့ လယ်သမားများ ရဲ့ လက်ငင်းဘဝ အခြေအနေများကို ရှင်းလင်းတင်ပြပါတယ်။ မတရားအဖမ်းခံထားရတဲ့ သမဂ္ဂခေါင်းဆောင် ၂ ယောက်ကို ချက်ချင်း လွှတ်ပေးဖို့ တောင်းဆိုခဲ့ပါတယ်။

(၁၅၊ ၁၂၊ ၃၀) ညနေ ၄ နာရီခွဲမှာ ရွှေတိဂုံစေတီတော် ရာဟု ထောင့် ရ င် ပြ င် တော် မှာ "ရန်ကုန်မြို့လုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းပေါင်းစုံ တိုးချဲ့အစည်းအဝေးကြီးတစ်ရပ်" ဆက်ပြီး ကျင်းပကြပါတယ်။ ဒီအစည်းအဝေးကို ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများ ၊ ဘုန်းတော်ကြီးများ ၊ သခင် သခင်မကြီးများ ၊ အလွှာအသီးသီးမှ လူထုများ ၊ လူထုလူတန်း စားအသင်းအဖွဲ့များ အင်အားတစ်သောင်းကျော် တက်ရောက်လာခဲ့ကြပါတယ်။

တက်လာကြတဲ့ လူထုကြီးက

"မီးတုတ်" "မီးတုတ်" ရှိ ရှိ

"သူပုန်" "သူပုန်" ထထ

"ဒေါက်တာဘမော် ကျဆုံးပါစေ"

"ဓနရှင်အစိုးရ ကျဆုံးပါစေ" စတဲ့ ကြွေးကြော်သံများ ရင်ပြင်တော်တစ်ခုလုံး ဖုံးလွှမ်းသွားတယ်။ လူထုကြီးက "ဒို့ဗမာသီချင်း" နဲ့ "အာဇာနည်သီချင်း" တို့ သံပြိုင်သီဆို ခဲ့ကြပါတယ်။ အစည်းအဝေးကို ကိုလှရွှေက သဘာပတိ၊ အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ကြပါတယ်။ တကသခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ကိုသိန်းအောင်က အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့အစိုးရက ကျုပ်တို့ ကို နိုင်ငံရေး လုပ်ခိုင်းနေလို့ ကျုပ်တို့ နိုင်ငံရေးထွက်လုပ်ကြရတာဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားခဲ့ပါတယ်။

ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂ (ABSU) က ခေါင်းဆောင်တဲ့ ကျောင်းသားများ ဟာ (၁၃၊ ၁၂၊ ၃၀) မှာ တကသအဆောက်အဦမှာ၊ (၁၅၊ ၁၂၊ ၃၀) မှာ ရွှေတိဂုံစေတီတော် ရာဟု ထောင့် တန်ဆောင်းကြီးမှာ စုဝေးကြပြီး ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်များကို ချက်ချင်းလွှတ်ပေးရန်၊ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်ထားတဲ့ အမိန့်ဥပဒေ မှန်သမျှကို အမြန်ရုပ်သိမ်းပေးရန် တောင်းဆို ဆုံးဖြတ်ကြတယ်။ (၂၀၊ ၁၂၊ ၃၀) ရက်နေ့ မနက် ၈ နာရီမှာ တကသသို့ စုဝေးရောက်ရှိလာကြတယ်။ တကသ ဒုဥက္ကဋ္ဌ၊ အာဏာရှင်ကိုလှရွှေ စတဲ့ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များက ဒီကနေ့ ၂၀၊ ၁၂၊ ၃၀ တိုက်ပွဲနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သဘောထားရည်ရွယ်ချက်များကို ရှင်းပြကြပါတယ်။ ကျောင်းသားများကို ရာနဲ့ ချီ သယ်ဆောင်လာတဲ့ ဘတ်စ်ကားကြီးများ ဟာ ကုက္ကိုင်းလမ်း တစ်လျှောက်၊ ထိုမှ တိရစ္ဆာန်ရုံလမ်းကို ဖြတ်ကာ၊

ကန်တော်ကလေး၊ ဦးမောင်မောင် အုန်းခိုင်လမ်း၊ စတော့ကိတ်လမ်း
(ယခု သိမ်ဖြူလမ်း)၊ မောင့်ဂိုမာရီလမ်း (ယခု ဗိုလ်အောင်ဆန်းလမ်း) ကို
ဖြတ်ကာ စပတ်လမ်းမှာ ယခု ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်း
စိန့်ပေါ့ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကြီးရှေ့၊ ဒေါက်တာဘမော်အဖွဲ့ရုံးနဲ့
မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ သံဃဩဝါဒခံ ဆင်းရဲသားအဖွဲ့ချုပ်ရုံးရှေ့တွင်
အားလုံးစုဝေးကြပါတယ်။ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူပေါင်း ၇၀၀၀၀
ကျော် ၈၀၀၀၀ ခန့် ရှိပါတယ်။

ကျောင်းသားထုကြီးက ဒေါက်တာဘမော် အလိုမရှိ၊
ဆင်းရဲသားဆိုင်းဘုတ် ဖြုတ်ချ စတဲ့ ကြွေးကြော်သံများကို
တစ်ခဲနက်ကြွေးကြော်နေကြပါတယ်။ ဒီနောက် လေးယောက်တစ်တွဲ
စနစ်တကျတွဲ စီတန်းကာ "အတွင်းဝန်ကြီး ကို ဝိုင်းလိုက် ကြပါတယ်။
ထို့နောက် ၁၀၀၀ စု၊ ၅၀၀ စု၊ ၃၀၀ စု စသဖြင့် လူစုခွဲကာ
"အတွင်းဝန်ရုံးကြီး" ကို ဝိုင်းလိုက်ကြပါတယ်။ လူစုခွဲကာ အတွင်းဝန်ရုံး
အဝင်အထွက် တံခါးများ ရှေ့တွင် ပိတ်ဆို့လိုက်ကြပြီး အတွင်းသို့ဝင်တဲ့
အဝင်တံခါးများ ရှေ့မှာ လမ်းဝမြေကြီးပေါ်မှာ အားလုံး
စုရုံးထိုင်လိုက်ကြပါတယ်။ ကျောင်းသူများ ဟာ ရှေ့ဆုံးမှာ
ရှိကြပါတယ်။ တံခါးအားလုံးပိတ်ဆို့ပြီး ဖြစ်သွားပါတယ်။

၁၅ မိနစ်ခန့် ကြာတဲ့ အခါ စစ်တပ်များ ပုလိပ်များ ၊
မြင်းစီးပုလိပ်များ ရောက်လာကြတယ်။ ပုလိပ်မင်းကြီး
မစ္စတာပရက်စကော့၊ ရာဇဝတ်ဝန် မစ္စတာလုခ်ဇား၊ ဦးထွန်းအုံနဲ့
မစ္စတာတိစ်တို့ ချက်ချင်းရောက်လာကြတယ်။ သူရိယသတင်းစာတိုက်
အနီးရှိ တံခါးမကြီးမှာ အရေးအကြီးဆုံး တံခါးမကြီးဖြစ်ရာ
ကျောင်းသားများ လက်မဦးမီ ပုလိပ်များက နေရာယူပြီး
စီတန်းပိတ်ဆို့ထားလိုက်ကြပါတယ်။ ဂေါ်ရာပုလိပ်အချို့က

ကျောင်းသူကလေးများအား ခြေထောက်နှစ်ဘက်ကိုင်၊ မြေပေါ်မှာ ဒရွတ်ဆွဲသွားပြီး ပစ်ထုတ်လိုက်ကြတယ်။ ကျောင်းသားများကိုလည်း ဂေါ်ရာပုလိပ်များက တက်နင်းပစ်ကြတယ်။ ဒီအချိန်မှာ အင်အား ၁၀၀၀ ခန့်ရှိတဲ့ မြို့မကျောင်းသားများက သပိတ်အင်အား လာကြည့်ကြပါတယ်။

နံနက် ၁၁ နာရီခန့်မှာ အရေးပိုင် ဦးဖိုးစ ရောက်လာပါတယ်။ မြင်းတပ်၊ ပုလိပ်၊ စစ်ပုလိပ်တပ်များကို ရုပ်သွားပါတယ်။ ကျောင်းသားများ အတွင်းဝန်းကြီးကို ပိတ်ဆို့ ဆန္ဒပြနေကြကြောင်း သိကြတဲ့ ရန်ကုန်လူထုကြီးဟာ အတွင်းဝန်ကို ရောက်လာကြပြီး ထီးများ ၊ စားစရာမုန့် ပဲ သရေစာများ ၊ ဆေးလိပ်များ လာပေးကြပါတယ်။ ကျောင်းသားများက နေ့လယ်၁၂ နာရီမှာ ဆပြွဲကို ရုပ်သိမ်းဖို့၊ ပြန်ဖို့ စီစဉ်ကြပါတယ်။

စပတ်လမ်းမှ တောင်ဘက် ဒါလဟိုဇီလမ်းသို့၊ ထို့နောက် ဂျူဒီအီစကယ်လမ်းမှ အနောက်သို့ ချိုးပြီး ဘီဂန်ဒက်လမ်းသို့ ပြန်လှည့်လာကြတယ်။ ဘီဂန်ဒက်လမ်းနဲ့ စပတ်လမ်းဒေါင့် သူရိယသတင်းစာတိုက်နဲ့ မျက်စောင်းထိုးနေရာသို့ ရောက်တဲ့ အခါ မြင်းစီးပုလိပ်များက တားကြပါတယ်။ ကျောင်းသားများက ဆက်လက်ချီတက်ကြရာ ပုလိပ်များက နံပါတ်တုတ်နဲ့ အတင်းရိုက်ရုံမျှမက၊ မြင်းနဲ့ လည်း တိုက်ကြပါတယ်။ ကျောင်းသားများက ဘယ်လိုခုခံမှုမျိုးမှ မလုပ်ကြပါ။ ဒဏ်ရာရပြီး တုံးလုံးပက်လက် လဲကြတယ်။ ကျောင်းသားသွေးမြေကျခဲ့ရပြီ . . .။

အရိုက်ခံကြရတဲ့ ကျောင်းသူများအား ကျောင်းသားအချို့က အတင်း ထမ်း ထုတ်လာကြပါတယ်။ အသင့်ရောက်နေတဲ့

အမျိုးသားသူနာပြုတပ်က ဆေးဝါးထည့်ပေးပါတယ်။ ဒဏ်ရာရတဲ့ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများကို အနီးရှိ သူရိယသတင်းစာတိုက်ပေါ် တင်ပေးကြပါတယ်။

အသင့်ရောက်ရှိနေကြတဲ့

အမျိုးသားသူနာပြုတပ်က

ပြုစုပေးကြပါတယ်။

ဒဏ်ရာပြင်းထန်သူများကို ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးသို့ ပို့ပေးကြပါတယ်။ ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးမှာ ကျောင်းသား ၆၇ ယောက်၊ တက္ကသိုလ်ဆေးရုံမှာ ကျောင်းသား ၄၃ ယောက် တင်ပို့ကုသကြရတယ်။ အတွင်းဝန်ရုံးမှာ ကျောင်းသားတွေဆန္ဒပြတဲ့ သတင်းနိုင်ငံအနှံ့ ပျံ့နှံ့သွားမှာ ကြောက်လို့ ရန်ကုန်ပုလိပ်အဖွဲ့က သူရိယသတင်းစာတိုက်မှ သတင်းဓာတ်ပုံများ ၊ ဘလောက်များ ၊ ရိုက်ပြီးစာဖောင်များကိုပါ သိမ်းယူသွားခဲ့ကြ ပါတယ်။

သခင်မြ၊ သခင်အုံကြီးနဲ့ မြို့မကျောင်းအုပ်ကြီးဘလွင်တို့ က ကျောင်းသားများ ရဲ့ ဆန္ဒထုတ်ဖော်ခြင်းကို အစိုးရက အကြမ်းဖက်ဖြိုခွဲခဲ့တာကို ကန့်ကွက်သည့်အနေဖြင့် အမတ်အဖြစ်မှ နုတ်ထွက်ခဲ့ကြတယ်။

ဒီဇင်ဘာ ၂၀ ရက်နေ့မှာ ကျောင်းသူများကို ကာကွယ်ရင်း အတိုက်ခံရတဲ့ တကသခေါင်းဆောင် ကိုအောင်ကျော်ဟာ (၂၂၊ ၁၂၊ ၃၀) မှာ တက္ကသိုလ်ဆေးရုံမှာ ကျဆုံးခဲ့ရပါတယ်။ ကိုအောင်ကျော်ဟာ ဟင်္သာတခရိုင်၊ မဲဇေလီကုန်းစာတိုက်က အဖ ဦးကျော်ဒင်နဲ့ ဒေါ်ရွှေကျော်တို့ ရဲ့ သား ဖြစ်ပါတယ်။ ဘိလပ်ပြန်အရှင်ကျော်ရဲ့ တူပါ။ အသက် ၂၂ နှစ် ဂျက်ဆင်ကောလိပ် I . A (B)၊ ဒုတိယနှစ် ဥပစာဝိဇ္ဇာတန်းကျောင်းသားပါ။ ကျောင်းသူများကို ကာကွယ်နေလို့ ကိုအောင်ကျော်ကို မဲပြီး ဗိုက်ကြတာကြောင့် နယ်ချဲ့ပုလိပ်လက်ချက်နဲ့ ကိုအောင်ကျော် ကျဆုံးခဲ့တာပါ။ (၂၄ ၁၂၊ ၃၀) မှာ ကိုအောင်ကျော်ကျဆုံးခဲ့ရပါတယ်။ အလောင်းကို RGH မှ သမဂ္ဂသို့

ယူဆောင်ခဲ့ကြ တယ်။ (၂၇၊ ၁၂၊ ၃၀) မှာ သူ့ဈာပနကို ကြံတောသင်္ချိုင်းသို့ ပို့ဆောင်သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ကြပါတယ်။ သူ့ကို "သူရဲကောင်းအာဇာနည်" အဖြစ် "နေမျိုးသီဟသူရဘွဲ့" ချီးမြှင့်ခဲ့ကြပါတယ်။ မြို့မဆရာဟိန်က ဈာပနကော်မတီကိုယ်စား အဓိဌာန်ပြု ချီးကျူးစာတန်းကို ဖတ်ကြားပါတယ်။ ကိုအောင်ကျော်ကျဆုံးချိန်မှာ "ရေနံမြေသပိတ်တပ်ကြီး" ပြည်မြို့ ကို ရောက်နေချိန်ဖြစ်ပါတယ်။

(၈၊ ၁၊ ၁၉၃၉) မှာ သထုံ၊ ပဲခူး၊ ဝေါ တို့ မှ လယ်သမားတပ်ကြီးနဲ့ ရေနံမြေမှ အလုပ်သမားတပ်ကြီးများ ဟာ မနက် ၈ နာရီခန့် မှာ ကမာရွတ်ဂတ်တဲ လမ်း ၅ ခုဆုံမှာ တစ်ခဲနက်ဆုံစည်းပြီး ရွှေတိဂုံအနောက်ဘက် စောင်းတန်း၊ မိုးညင်း ဓမ္မရုံကြီးအနီးမှ ကွက်လပ်ကြီးသို့ ချီတက်နားနေ ရပ်တန့်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဒီလူထု အ ရေး တော် ပုံ ကြီး အ တွ င်း မှာ အလုပ်သမား၊ လယ်သမား၊ အမျိုးသမီးထုကြီးကို ကိုယ်စားပြုတဲ့ သမိုင်းဝင် ၁။ အလုပ်သမားသမဂ္ဂအဖွဲ့ချုပ်ကြီး (ABTCU) ၂။ လယ်သမား သမဂ္ဂအဖွဲ့ချုပ်ကြီးများကို ထူထောင်ခဲ့ကြပါတယ်။

၁၃၀၀ ပြည့်အရေးတော်ပုံကြီးရဲ့ ထူးခြားတဲ့ နိုင်ငံရေး၊ သမိုင်းရေး အဓိပ္ပာယ် က ဘာပါလဲ။

၁၃၀၀ ပြည့်အရေးတော်ပုံကြီးဟာ ၁၉၃၉ ခုနှစ်အထိ တစ်နှစ်နဲ့ ၇ လ ကြာပါတယ်။ ဒီသပိတ်ကြီးမျိုးဟာ မြန်မာ့လူ့အဖွဲ့အစည်း အ တွ င်း မှာ သာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တာပါ။ အလုပ်သမားသပိတ်ကြီးမျိုးဟာ မြန် မာ့ လူ့ အ ဖွဲ့ အ စ ည်း အ တွ င်း မှာ သာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တာပါ။ "အလုပ်သမားသပိတ်ကြီး" ဆိုတာဖြစ်ပေမယ့် သပိတ်ကြီးအတွင်း

အလုပ်သမား၊ လယ်သမားနဲ့ ၊ ကျောင်းသားများ ၊
သံဃာတော်အရှင်သူမြတ်များ ၊ ဟာ ဒီအရေးတော်ပုံရဲ့
ပင်မအင်အားစုများ အဖြစ် ပါဝင်ကြပါတယ်။ စာရေးဆရာ၊
သတင်းစာဆရာ မြို့နေဆင်းရဲသားများ နဲ့ လူထုများ ဟာ
တစ်ခဲနက်ပါဝင်ခဲ့ကြတာပါ။

ဒီအရေးတော်ပုံကြီးအတွင်းမှာ ကိုအောင်ကျော်၊ သခင်ညိုအေး၊
အာလံ ဗိုလ်ဘဦး၊ အမည်မသိသူ (၁၁) ဦး ၁၀၊ ၂၊ ၃၉
မန္တလေး ဆန္ဒပြပွဲမှာ အာဇာနည် (၁၅ ဦးကျဆုံးခဲ့ရတယ်။
ရေနံမြေသပိတ် တပ်ဖွဲ့ဝင်များ ဟာ ၁၉၇၉၊ ဇွန်လ ၁၅ ရက် နေ့မှာ
ဧရာဝတီစာပို့သင်္ဘောနဲ့ ရေနံမြေကို ပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့ကြပါတယ်။
ဒီဇင်ဘာ ၁၉၇၀ မှ ၁၉၇၉ မတ်လအထိ လူ၂၀၀၀ ကျော်
အဖမ်းခံရပါတယ်။ စာသင်ကျောင်း ပေါင်း ၃၀၀ ကျော်မှ ကျောင်းသူ၊
ကျောင်းသားတစ်သိန်းကျော်၊ မြို့နယ်အသီးသီး မှ လက်လုပ်လက်စား
လူထု (၁) သိန်းကျော်၊ စုစုပေါင်း လူထု ငါးသိန်းတစ်သောင်း ကျော်
ပါဝင်ခဲ့ကြောင်း စာနယ်ဇင်းများက ဖော်ပြကြပါတယ်။

မြန်မာမျိုးချစ်များ ဟာ အမျိုးသားလွတ်လပ်မှုနဲ့ အချုပ်အခြာအာဏာ
ပြန်ရဖို့၊ လွတ်လပ်ရေးရဖို့

၁။ ဝံသာနုအရေးတော်ပုံ ဂျီစီဘီအေအဖွဲ့ချုပ် ၁၉၀၆၊ ၁၉၄၀ - ၄၂နှစ်
ကြိုးပမ်းရပါတယ်။

၂။ ဆရာစံတောင်သူလယ်သမား အရေးတော်ပုံကြီး ၁၉၃၀

၃။ ဒို့ဗမာအစည်းအရုံးနဲ့ ၁၃၀၀ ပြည့်အရေးတော်ပုံ ၁၉၃၀ - ၃၈

၄။ ရဲဘော်သုံးကျိပ် ဖဆပလ ဂျပန်တော်လှန်ရေး

၅။ စစ်ပြီးခေတ် လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ စတဲ့ လူထုလှုပ်ရှားမှုကြီး ၅ မျိုး ဆင်နွှဲခဲ့ရတယ် (လွတ်လပ်ရေးခေတ်)။

၆။ လွတ်လပ်ရေးရပြန်တော့ ပြည်တွင်းစစ်၊ စစ်အာဏာရှင်စနစ်နဲ့ ရှစ်လေးလုံး လူထုအရေးတော်ပုံကြီး ဆင်နွှဲခဲ့ကြရတယ်။

၇။ ၈၈/ ၈၉ ခုနှစ်အတွင်းမှာ ဒီချုပ် ဒေါ်စုနဲ့ ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကြီး ဆင်နွှဲခဲ့ကြရတယ်။

ဒီ/ ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌ ဒီမိုကရေစီ အရေးတော်ပုံကြီးအတွင်း ပါဝင်လာတဲ့ အခါ နဝတ/ နအဖ စစ်အုပ်စုက ဒီ/ ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌကို တော်တော်ရမ်းရမ်းကားကား တိုက်ခဲ့တယ်။ အကျယ်ချုပ်လည်း အနှစ် ၂၀ လောက်ချထားခဲ့တယ်။ ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံမရှိခင်/ မရခင်က ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ရှုတ်ချတိုက်ခိုက်တယ်။ ဒီ ၂၀၀၈ ခုနှစ် စည်းဝိုင်း (၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံ) အတွင်း ဒီ/ ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌ ဝင်လာတဲ့ အခါ ကြံ့ဖွတ်ဌာနချုပ်မှာ "အောင်ပြီ အောင်ပြီ၊ အောင်ပြီ" လို့ ကြွေးကြော်ကြတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ကြံ့ဖွတ်က ဒီ/ ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌကို "ရန်သူ" လို့ သဘောထားတဲ့ ဗျူဟာမှ "ရန်သူမဟုတ်သူ" ဗျူဟာသို့ ရွှေ့ပြောင်း သဘောထားခဲ့တယ်။ ဒါဟာ ဒီကနေ့ခေတ်ပါပဲ။

လွတ်လပ်ရေးခေတ် မြန်မာ့အာဏာရ လစ်ဘရယ်ဓနရှင်လူတန်းစား ကိုယ်စား လှယ်ဖြစ်လာတဲ့ အခါ သခင်နုကိုယ်စားပြုတဲ့ လစ်ဘရယ်ဓနရှင် လူတန်းစားဟာ ၁၉၅၈ မှာ တည်မြဲ၊ သန့်ရှင်း ဖဆပလ၊ စစ်အုပ်စု ၃ စုကွဲပြီး သေနတ်ရှိတဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နေဝင်းဟာ ၁၉၆၂ မတ်လ ၂ ရက်နေ့မှာ အာဏာသိမ်းလိုက်တယ်။ အဲဒီနေ့ကစပြီး လစ်ဘရယ် ဓနရှင်လူတန်းစားများ ဟာ အာဏာ၊ ဥစ္စာဓနတို့ ကို လက်လွှတ်ခဲ့ရတာ

၂၀၁၅ နိုဝင်ဘာ ၅ ရက်နေ့အထိပါပဲ။

၁၉၈၈၊ သြဂုတ်လ ၂၆ ရက်နေ့ကစပြီး ဒေါ်စုဟာ အကြောင်းပေါင်းစုံနဲ့ ၈၈ ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကြီးအတွင်း ပါဝင်လာခဲ့တယ်။ နဝတ၊ နအဖ၊ ကြံ့ဖွတ်စစ် အုပ်စုက ဒေါ်စုနဲ့ ဒီ/ချုပ်ဟာ သူတို့ ရဲ့ အာဏာနဲ့ ဥစ္စာဓနပိုင်စိုးမှုကို အန္တရာယ်ပြုမယ့် "လူနဲ့ အဖွဲ့အစည်းဖြစ်တယ်ဆိုတာ သိမြင်တာကြောင့် ၂၀၀၃ ခု၊ ဧပြီ ၃၀ မှာ လူလောကထဲက ထုတ်ပစ်ဖို့ အထိ ကြံစည်ခဲ့ကြတယ်။ ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံကို ကြိမ်ဖန်လို့ ရပြီးမှ ဒီ/ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌကို "ရန်သူအဖြစ်မှ " "ရန်သူမဟုတ်သူဗျူဟာ" သို့ ပြောင်းပြီး ဒီကနေ့ အခြေအနေသို့ ရှေးခဲ့တာဖြစ်တယ်။

အာဏာနဲ့ ဥစ္စာကို လက်ဝါးကြီးအုပ်ထားလို့ မဖြစ်နိုင်တော့ကြောင်း "အာဏာခွဲဝေကြမှ သာ" ရပ်တည်လို့ ဖြစ်မှာ ကြောင့် ၂၀၁၅ နိုဝင်ဘာရွေးကောက်ပွဲကျင်းပ ဒီ/ချုပ် အနိုင်ရပြီး၊ ဒီကနေ့လို အခင်းအကျင်းမျိုး ဖြစ်တည်လာစေခဲ့တာပါ။ လစ်ဘရယ် ဓနရှင်လူတန်းစားအစုများ ဟာ ၆၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂ ရက်မှ စပြီး အာဏာနဲ့ ဥစ္စာဓနဖန်တီးခွင့် အခွင့်အရေးများအားလုံးကို "မဆလ" စစ်ဗျူရိုကရက် လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင် လူတန်းစားများက လုယက်သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြပါတယ်။

ဒီနိုင်ငံရေးအရွေ့ဟာ ၁၉၆၂ မှ ၁၉၈၈ ခုနှစ်အထိ ၂၆ နှစ်ကြာပါတယ်။ ကမ္ဘာကြီးဟာ ဒီမိုကရေစီလမ်းကြောင်းကို ကမ္ဘာတိမ်းညွတ်မှုအဖြစ် ရွေးချယ်လာခြင်း၊ မဆလစစ်အာဏာရှင်များ ရဲ့ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး လက်ဝါးကြီးအုပ်မှုများကို လူထုကြီးက သည်းမခံနိုင်တော့ခြင်း၊ မဆလစစ်အစိုးရရဲ့ မှားယွင်းတဲ့ စီးပွားရေး၊

နိုင်ငံရေး၊ အမျိုးသားရေး ပေါ်လစီများ ရဲ့ ဒဏ်ကို လူထုကြီးက သည်းမခံနိုင်တော့တာကြောင့် ၈၈ ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကြီး ဖြစ်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။

စစ်ဗျူရီကရက် လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်လူတန်းစားဟာ သူတို့ အုပ်စိုးမှု ကို "ကတုတ် ၂ ခု"နဲ့ ကာကွယ်ခဲ့တာပါ။ ပထမကတုတ်ကတော့ "ဖွဲ့စည်းပုံ ခံကတုတ်" ဖြစ်ပါတယ်။ ဒုတိယခံကတုတ်ကတော့ "စစ်အာဏာရှင် ခံကတုတ်" ဖြစ်ပါတယ်။ ၅၄ ဖွဲ့စည်းပုံ ခံကတုတ်ကို ရှစ်လေးလုံးနဲ့ တိုက်ချလိုက်လို့ မဆလမှ "နဝတ၊ နဝတမှ "နအဖ"၊ နအဖက ၉၃ အမျိုးသားညီလာခံဆိုတာကို ဟန်ပြခေါ်ပြီး "၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံခံကတုတ်" နဲ့ ကြံ့ဖွတ်စစ်အုပ်စုရဲ့ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး အကျိုးစီးပွားများကို ထွက်ကာကွယ်တာဖြစ်ပါတယ်။ "စစ်အာဏာ" နဲ့ "ဖွဲ့စည်းပုံဟာ ကြံ့ဖွတ်စစ်အုပ်စု ရဲ့ ခံကတုတ် ၂ ခုပါပဲ။ ဒီအကွေ့က "၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံနဲ့ ကာကွယ်တဲ့ "အကွေ့" ပါပဲ။ ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံ အကြောင်းကြောင်းနဲ့ ပြိုကွဲရင် "အာဏာသိမ်း" ပြီး "စစ်အာဏာရှင်စနစ်" နဲ့ (သူတို့ အုပ်စိုးမှု) ကို ကာကွယ်မှာ ပါပဲ။ ဒါဟာ ၁၉၆၂ မှ ဒီကနေ့ ၂၀၁၆ ခုနှစ် အထိ၊ ရာစုနှစ်တစ်ဝက်ကျော် ၅၄ နှစ်အတွေ့အကြုံပါ။

ဒီကနေ့ မြန်မာ့နိုင်ငံရေးမှာ

၁။ ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံကို ကိုင်ထားတဲ့ စစ်တပ်ရှိတဲ့ စစ်ဗျူရီကရက် လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်လူတန်းစားအစု

၂။ ကိုယ်ပိုင်တပ်ရှိတဲ့ ပေါင်းစည်းလိုက်ရင် ကြံ့ဖွတ်တပ်ကို

ရင်ဆိုင်နိုင်တဲ့

စစ်အင်အားရှိတဲ့

လူမျိုးစုလစ်ဘရယ်ခန့်ရှင်လူတန်းစားများကို

ကိုယ်စားပြုတဲ့

တိုင်းရင်းသား ဒီမိုကရေစီအင်အားစုကြီးနဲ့

၃။ ဒီ/ ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌကိုယ်စားပြုတဲ့ ကမ္ဘာ့လစ်ဘရယ် ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများ ထံမှ အကူအညီရနိုင်တဲ့ ၊ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းမျိုးဆက်ဖြစ်တဲ့ ဒီ/ ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌ ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဗမာပြည်လစ်ဘရယ် ခန့်ရှင်လူတန်းစားအစိုးရတစ်ရပ်ကို ကောင်းကောင်း ကြီး စုဖွဲ့နိုင်တဲ့ အင်အားစုပါ။

မဆလတပ်ချုပ်ဟာ ၁၉၆၀ ရွေးကောက်ပွဲမှာ လူထုကြီးရဲ့ ထောက်ခံမဲနဲ့ အာဏာရလာတဲ့ ပြည်တောင်စုပါတီ ဥက္ကဋ္ဌထံမှ နိုင်ငံတော်အာဏာကို လက်နက်အားကိုးနဲ့ သိမ်းယူခဲ့တာပါ။ ဒီတော့ ၁၉၆၂ မြန်မာ့နိုင်ငံရေးမှာ တည်မြဲဖဆပလ၊ သန့်ရှင်းဖဆပလ၊ ပမညတ (လက်ဝဲအင်အားစု) စတဲ့ နိုင်ငံရေးအင်အားစု ၃ မျိုးရှိနေ ပါပြီ။ ၁၉၆၂ မတ်လ ၂ ရက်နေ့မှာ လ ဆိုရှယ်လစ်များ ၊ ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်းနဲ့ နွယ်တဲ့ လက်ျာဆိုရှယ်လစ်များက ဦးစီးပြီး အာဏာသိမ်းခဲ့ပါတယ်။ (၂၊ ၃၊ ၆၂) ကစပြီး မြန်မာ့ပထမနိုင်ငံရေးမှာ "စစ်အာဏာသိမ်းမှု ' စခဲ့တယ်။ ဒီအာဏာသိမ်းမှုဟာ မြန်မာ့နိုင်ငံရေးမှာ "လစ်ဘရယ်ဒီမိုကရေစီ အရေးနိမ့်ရတဲ့ အစောဆုံးဖြစ်ရပ်ပါပဲ။ ၁၉၆၂ ခုနှစ် နှစ်ဦးကစပြီး အရေးနိမ့်ခဲ့တာ "ရှစ်လေးလုံး ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံအထိ ပါပဲ။ ရှစ်လေးလုံးဒီမိုကရေစီ အရေးတော်ပုံဟာ လစ်ဘရယ်ဒီမိုကရေစီ တစ်ခေတ် ပြန်ဆန်းသစ်လာတဲ့ သင်္ကေတပါပဲ။ ဒါကိုလူတိုင်းက ချက်ချင်း နားမလည်နိုင်ကြပါဘူး။

ဒီချုပ် ဥက္ကဋ္ဌဟာ ၈၈ လူထုအရေးတော်ပုံကြီးအတွင်း အကြောင်းပေါင်းစုံနဲ့ ပါဝင်ခဲ့တာပါ။ လူထုဆန္ဒ၊ သူ့ဆန္ဒနဲ့ ပါဝင်ခဲ့တာပါ။ ဒီ/ ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌ မြန်မာ့စစ်အာဏာရှင် စနစ်ဆန့်ကျင်ရေး တိုက်ပွဲတွင်း ပါဝင်လာတယ်ဆိုတာဟာ စင်စစ် ၁၉၆၂ မတ်လဆန်းမှာ စစ်အုပ်စုရဲ့ အာဏာသိမ်းမှုကြောင့် ၁၉၆၂ မှ ၁၉၈၈ ခုနှစ်အထိ၊ ၂၆ နှစ်တိုင် အာဏာလက်လွှတ်ခဲ့ရတဲ့ လစ်ဘရယ်ဓနရှင်လူတန်းစားများ ရဲ့ နေရာကို ပြန်လည် ရယူခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ထူးခြားချက်က သူဟာ -

၁။ ဗိုလ်အောင်ဆန်းမျိုးဆက်ပါ။

၂။ သူဟာ western Trained ပါ။ "အောက်စ်ဖို့ " ကျောင်းထွက်ပါ။ ဒါကြောင့်လည်း သူ "နီဘယ်လ်ဆု" ရခဲ့တာပါ။

၃။ သူဟာ ၆၂ က အာဏာနဲ့ ဥစ္စာဓန ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ပိတ်ဆို့ခံရတဲ့ ၊ ၄၈ လွတ်လပ်ရေးအာဏာရလာတဲ့ သခင်နု အကြီးအအုပ်လုပ်တဲ့ လစ်ဘရယ်ဓနရှင်လူတန်းစားရဲ့ မျိုးဆက်သစ်ခေါင်းဆောင်ပါ။ သခင်နုနေရာ ရလာတာပါ။

ဒီတော့ ဒီကနေ့ဆိုရင် ဗမာပြည်မှာ

၁။ စစ်ဗျူရီကရက် လက်ဝါးကြီးအုပ် (အာဏာရ) အရင်းရှင်လူတန်းစားအစု (ကြံ့ဖွတ်ပါတီ၊ တပ်နဲ့ ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံ ကိုယ်စားလှယ်)။

၂။ ဒီ/ ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌနဲ့ (လစ်ဘရယ်ဓနရှင်လူတန်းစားအစိုးရအဖွဲ့)။

၃။ အမျိုးသားတန်းတူရေး၊ ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ရေး အတွက် စကားလည်း ပြော၊ စစ်လည်း တိုက် တိုက်နိုင်တဲ့ ၊ လူမျိုးစုံနဲ့ စုဖွဲ့ထားတဲ့ လူမျိုးစုံ

လစ်ဘရယ်ဒီမိုကရေစီပါတီ၊ အဖွဲ့နဲ့ တပ်များ ရပ်တည်နေကြပါတယ်။

ကြံ့ဖွတ်က ပါတီနဲ့ တပ် ရှိပါတယ်။ ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံရှိတယ်။
ဘဏ္ဍာငွေကြေးရှိတယ်။ နိုင်ငံတကာ အဆက်အသွယ်များ ရှိပါတယ်။
US + EU + JPN တို့ က နင်တန်/ ပုဂံကွဲ လုပ်စေချင်ကြပါတယ်။
ပြည်တွင်းစစ်ရပ်၊ ပြန်လည်ထူထောင်ရေး လုပ်ကြ၊
လစ်ဘရယ်ကမ္ဘာကြီးနဲ့ ဈေးရောင်း၊ ဈေးဝယ်လုပ်ကြ၊
သန်းကြွယ်သူဌေး များ လုပ်ကြ၊ နည်းပညာနဲ့ ဒေါ်လာပေးမယ်။
စစ်ဖြစ်အောင်သာ လုပ်ကြ။ ဒါဟာ TNC ကြီးများ ရဲ့ " Global Policy "
ပါပဲ။ "စစ်ပွဲ"နဲ့ TNC သူဌေးဘဝကို "လဲကြ"။ ဒါပါပဲ။
လစ်ဘရယ်ကမ္ဘာကြီးက "ကုလားအုတ်နားနေခွင့်
"ရချင်နေကြပါတယ်။။

မြန်မာ့လူ့အဖွဲ့အစည်းဟာ ကမ္ဘာ့နယ်ချဲ့ အင်အားကြီးနိုင်ငံဖြစ်တဲ့
ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့နိုင်ငံကြီးနဲ့ အချိုးမညီတဲ့ စစ်ပွဲ ၃ ပွဲ (၁၈၂၄၊ ၁၈၅၂၊
၁၈၈၅) ရှုံးနိမ့် ပြီးတဲ့ အခါ (၁၈၂၄ မှ ၁၉၄၈) အထိ ၁၂၄ နှစ်တိုင်တိုင်
ကိုလိုနီကျွန်ဘဝ ကျရောက်ခဲ့ကြရတယ်။ အင်္ဂလန် လူ့အဖွဲ့အစည်းဟာ
၁၆၈၈ ခုနှစ်ကတည်းက အရင်းရှင်စနစ်၊ ကိုလိုနီစနစ်၊
နယ်ချဲ့စနစ်များကို ကမ္ဘာ့အနိုင်နိုင်ငံသို့ တင်သွင်းခဲ့တဲ့
နိုင်ငံကြီးတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်ပါတယ်။ အင်္ဂလန်နဲ့ ဖြစ်ရတဲ့ အချိုးမညီတဲ့ စစ်ပွဲ
၃ ပွဲ ရှုံးပြီးတဲ့ အခါ နိုးကြားတဲ့ ကလောင်မင်းသားကြီးနဲ့ ယောမင်းကြီး
ဦးဖိုးလှိုင်တို့ ကြံဆနေတဲ့ "မင်းတုန်း - ကနောင်
ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး"ကြိုးပမ်းမှုများ ဟာ အင်္ဂလိပ် - မြန်မာ
တတိယစစ်ပွဲ ရှုံးနိမ့်မှုနဲ့ အတူ ပြိုကွဲသွားခဲ့ရပါတယ်။ မင်းတုန်း -
ကနောင် Reform ဟာ ဂျပန်/ မီဂျီ Reform ထက် (၁၀) နှစ်စောပြီး
ဥရောပ Reform (၁၈၄၈) ထက် ၁၀ နှစ်သာ နောက် ကျတာပါ။

ဒုတိယအချက်က

မြန်မာ့လူ့အဖွဲ့အစည်းဟာ

ကျွန်သက်ရှည်လွန်းတယ်။ ၁၈၂၄ မှ ၁၉၄၈ (ဂျပန်ပါ) ၁၂၄ နှစ်ကျွန်အဖြစ်နဲ့ နေခဲ့ရတာပါ။ အင်္ဂလိပ်ကျွန်အဖြစ် ၁၂၄ နှစ်နေခဲ့ရတာကြောင့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး၊ လွတ်လပ်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းရတဲ့ အခါ အင်္ဂလိပ်စာတတ် မြေရှင်၊ အရင်းရှင်သားသမီး ခေတ်ပညာတတ်များ ဟာ ရာထူး၊ အာဏာ၊ လစာ၊ ရိက္ခာတို့ နဲ့ မြူဆွယ်ဂိုဏ်းခွဲတဲ့ အခါ ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင် မရပ်တည်နိုင်ကြတာကြောင့် ခိုင်အာခီအုပ်ချုပ်ရေး၊ ၁၉၂၃၊ ၉၁ ဌာနအုပ်ချုပ်ရေး၊ ၁၉၃၅၊ စစ်ပြီးခေတ် ၁၉၄၆ အောက်တိုဘာ - ဘုရင်ခံအတိုင်ပင်ခံကောင်စီ၊ အုပ်ချုပ်ရေး အတွင်းဝင်ရေး မဝင်ရေး စတဲ့ နိုင်ငံရေးအကွေ့များမှာ လူထုကြီးကို ကျောခိုင်းသွား လေ့ရှိကြတယ်။

၁၈၂၄/ ၁၉၄၈ နှစ်ပေါင်း ၁၂၄ နှစ်ကြာတဲ့ ကျွန်ဘဝအတွင်း ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ စနစ်ရဲ့ မဟာဗျူဟာက "ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့စနစ်ရဲ့ အကျိုးစီးပွားအတွက် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့စနစ်နဲ့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မယ့် Comprador Bourgeoisie "လက်ဝေခံနေရှင် လူတန်းစား" တစ်ရပ် မွေးမြူစုဖွဲ့ရေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒေါက်တာဘမော်လို၊ ဂဠုန်ဦးစောလို ဆာဂျေအမောင်ကြီးလို ဗြိတိသျှအလိုတော်ရိ ကွန်ပရာဒိုဘူဇြာလူတန်းစား၊ လူမှု အစုများကို မွေးမြူခဲ့တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ဂိုဏ်းရဲ့ မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးမဟာဗျူဟာက

၁။ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ရှိတဲ့ ဗြိတိသျှအကျိုးစီးပွားများကို ကာကွယ်သွားရန်၊

၂။ နံပါတ် (၁) ရည်ရွယ်ချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ရာမှာ

ဗြိတိသျှအစိုးရနဲ့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မယ့် မြန်မာမျိုးချစ်နိုင်ငံရေး အင်အားစုတစ်ရပ် ရှာဖွေရန်၊ (ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်ကို ဂိုဏ်းခွဲပစ်ရန်လို့ တော့ ဖော်ပြမထားပါဘူး။)

၃။ လွတ်လပ်ပြီး ဗမာပြည်ကို "ဗြိတိသျှဓနသဟာယအဖွဲ့ချုပ်" ထဲမှာ ရှိစေရန် ဖြစ်ပါတယ်။ (ဒီနေရာမှာ "ဗကပ" နဲ့ "ဖဆပလ" ကို ဂိုဏ်းခွဲပစ်ရန်) လို့ တော့ ဖော်ပြမထားပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဗြိတိသျှအစိုးရရဲ့ ကြံရွယ်ချက်က ရှင်းပါတယ်။

၁၉၄၉/ ၅၁ ရန်ကုန်အစိုးရဘဝ ကျရောက်နေတဲ့ ဖဆပလအစိုးရကို (၅) နှစ်စာ လက်နက်ခဲယမ်းများ ကူညီတာဟာ B . C . W ရဲ့ စီမံချက်ပါ။ ဒီအထဲမှာ အိန္ဒိယ ဝန်ကြီးချုပ်လည်း ပါပါတယ်။

ဒီတော့ (၂၀၊ ၃၊ ၄၈) ညမှာ တစ်ပြည်လုံးရှိ ဗကပဌာနချုပ် ဗဟို၊ တိုင်း၊ ခရိုင်၊ မြို့နယ် ရုံးများအားလုံးကို ဖြိုခွဲချေမှုန်းရေး ကြံရွယ်ချက်၊ စီမံချက်မှာ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့အစိုးရ မပါဘူးဆိုတာကို ယုံတဲ့ သူ မရှိပါဘူး။ အထက်ဗမာပြည် စစ်ကိုင်း၊ အောက်ဗမာပြည် တွံတေး၊ လုံခြုံရေး အစည်းအဝေးများကို ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဦးကျော်ငြိမ်း၊ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဦးဗဆွေတို့ ဦးစီးတက်ရောက်ကျင်းပကြတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒါဟာ မတ်လ ၂၈ ဗကပကို အပြတ်ရှင်းဖို့ စည်းဝေးဆုံးဖြတ်ကြတဲ့ အစည်းအဝေးပါ။ (ဒီနည်းနဲ့ ၂၈၊ ၃ ၄၈ မှ ဒီကနေ့အထိ ပြည်တွင်းစစ်မီးကို ငြိမ်း မရဖြစ်နေကြပါတယ်။ ပြည်တွင်းစစ်က တစ်ဖက်မှာ ဆင်းရဲမွဲတေမှုကို ယူဆောင် လာပြီး တစ်ဖက်မှာ စစ်ဗိုလ်၊ သူဌေးများ နဲ့ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို မွေးဖွားပေးခဲ့တယ်။ (တစ်ဖက်မှာ လည်း)ဆင်းရဲမွဲတေမှုကို ယူဆောင်လာပါတယ်။ (တစ်ဖက်မှာ)လူမျိုးစုံပါဝင်တဲ့

"အမျိုးသားတန်းတူရေး A . S များ ငြိမ်းမရဖြစ်လာပါတယ်။

ယခု "၂၁ ရာစု ပင်လုံ" က အမျိုးသားတန်းတူရေးနဲ့ (တကယ့်) ဖက်ဒရယ် ပြည်ထောင်စု ဖွဲ့စည်းမှာ ပါလား...။ ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံပြင်တာကို ကြံဖွတ်စစ်တပ်က လက်ခံမှာ ပါလား . . .။ ကြံဖွတ် တပ်နဲ့ ဒီ/ ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌ "ဘယ်သူက ဘယ်သူ့ကို အမိန့်ပေးမှာ ပါလဲ"။ (ဒါမှ မဟုတ် "ဗျူရိုကရက် စစ်ဓနရှင် 'နဲ့ အာဏာရ လစ်ဘရယ်ဓနရှင် လူမှုအစု ၂ စု အာဏာခွဲဝေကြမှာ ပါလား။ (ဘယ်သူက၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ ရာဇပလ္လင်ပေါ်က ဆွဲချဖို့ (ပြည်တွင်းပြည်ပ နိုင်ငံရေးအခြေအနေများက ခွင့်မပြု ကြတာကြောင့် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးအရ bargain လုပ်ကြရမှာ ပါ။

၂၀၁၅ နိုဝင်ဘာရွေးကောက်ပွဲအပြီးမှာ ပြောကြားခဲ့တဲ့ ဒီ/ ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌရဲ့ ပြောကြားချက်များမှာ "ကျမတို့ ရဲ့ ပေါ်လစီက အမျိုးသားပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးပါပဲ" တဲ့ ။ ဒီ/ ချုပ်ရဲ့ အစိုးရ (လူ) စုဖွဲ့ပုံကို ကြည့်လိုက်ရင် "တပ်ပေါင်းစုအစိုးရ စုဖွဲ့မယ်" လို့ တရားဝင်မပြောခဲ့ပေမဲ့ "အစိုးရ စုဖွဲ့ပုံ" ကိုလေ့လာကြည့်လိုက်ရင် (ပေါ်လစီအဖြစ် တရားဝင်ကြေညာထားတာ မဟုတ်ပေမဲ့ လူစုဖွဲ့ပုံ အဖက်အစပ်ကို ကြည့်လိုက်ရင် လူတန်းစားအရ မျိုးနွယ်စုအလိုက်၊ နိုင်ငံရေးပါတီအလိုက် စုဖွဲ့ထားတဲ့ အစိုးရပုံစံ ရှိနေတာကို တွေ့ရပါတယ်။ ဒါဟာ အခြေခံလုပ်ငန်းအရ တပ်ပေါင်းစု၊ အဖွဲ့အစည်း အရ တပ်ပေါင်းစု (လူပုဂ္ဂိုလ်အရ အရေးပါတဲ့ စုဖွဲ့မှု)ကို သတိပြုမိပါတယ်။

၁၉၆၂၊ မတ်လ ၂ စစ်အာဏာသိမ်းသည် အထိ ဥပဒေတွင် မှာ ပမညတ လို့ ခေါ်တဲ့ "လက်ဝဲတပ်ပေါင်းစု (အဖွဲ့များ စုဖွဲ့ထားတဲ့

တပ်ပေါင်းစု) ရှိပါတယ်။ ၁၉၅၆ ရွေးကောက်ပွဲမှာ ပမညတ ကိုယ်စားလှယ် ၄၆ နေရာ၊ မဲ ၁ . ၁ သန်းကျော်ရရှိခဲ့တယ်။ အာဏာရဖဆပလအတွင်း ပမညတများ အခုလို ရွေးကောက်ပွဲအနိုင်ရတာကို အကြောင်းပြုပြီး တည်မြဲ၊ သန့်ရှင်းဖဆပလ ၂ ဂိုဏ်း ကွဲသွားကြတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ထူးထူးခြားခြား ကမ္ဘာ့ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ဂိုဏ်းကြီးအတွင်း တရုတ် (CPC) နဲ့ ဆိုဗီယက် (CPSU/ USSR) ဆိုပြီး ၂ ဂိုဏ်း ကွဲသွားကြပါတယ်။ ဒီဂိုဏ်းကွဲမှုဟာ နိုင်ငံတကာ ကွန်မြူနစ်လှုပ်ရှားမှု I . C . M အတွင်းအကြီးအကျယ် ဂိုဏ်းကွဲမှု ဖြစ်တယ်။

၁၉၆၂ မတ်လ ၂ စစ်အာဏာသိမ်းမှုဟာ ဥပဒေအတွင်း လက်ဝဲဂိုဏ်း ပမညတများက ထောက်ခံလိုက်ပါသွားကြပါတယ်။ ၁၉၅၉ မှာ ဗကပ မသုံးလုံးဂိုဏ်း၊ ကရင်စောထွန်းစိန်၊ မွန်ပြည်သူ့တပ်ဦး၊ ပြည်သူ့ရဲဘော် ပါတီတို့ လက်နက်ချသွားကြပါတယ်။ ၁၉၅၈ ဇွန်လမှာ ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်အတွင်း တည်မြဲ၊ သန့်ရှင်း ဂိုဏ်းကွဲသွားတယ်။ ဗကပအတွင်း ၅၅ လမ်းစဉ်ကြောင့် ဂိုဏ်းကွဲတယ်။ ၁၉၅၁ နဲ့ ၁၉၆၂ ခုနှစ်အတွင်း မြန်မာ့ဥပဒေပ/ တွင်း၊ အာဏာရ၊ အတိုက်အခံဂိုဏ်းများ အတွင်း ဂိုဏ်းကွဲမှု၊ ပြန်လည်စုစည်းမှုများ ၊ ပုံသဏ္ဌာန်ပေါင်းစုံနဲ့ ဖြစ်ပေါ်နေခဲ့တယ်လို့ ဆိုကြရမှာ ပါ။

၁၉၆၂ နဲ့ ၁၉၈၈ ခုနှစ် (၂၆) နှစ်တာကာလအတွင်းမှာ မဆလစစ်အာဏာရှင်စနစ်ဟာ ကုန်ရှား၊ ဈေးကြီး၊ အဝယ်ရခက်တဲ့ လူမှုဘဝအတွင်း လူထုကို တွန်းပို့နေခဲ့ တယ်။ "ဒို့မှာ နောင်ကြိုးမှ တစ်ပါး၊ ဆုံးရှုံးစရာ ဘာမှ မရှိတော့ဘူးဆိုတာကို ခံစားမိခဲ့ကြတဲ့ အတန်းအစား၊ အလွှာပေါင်းစုံမှ ဆင်းရဲသားလူထုကြီးဟာ "သမိဌာန်ချ။

အသက်စွန့်ရန် မကြောက်၊ အခက်အခဲဖယ်ရှား၊ အောင်ပွဲအရယူ" ဆိုတဲ့ သန္နိဋ္ဌာန်နဲ့ ရှစ်လေးလုံးတိုက်ပွဲ လမ်းကြောင်းပေါ် တက်လာခဲ့ကြတာဖြစ်ပါတယ်။ "ဒို့မှာ "ဆင်းရဲ မွဲတေမှုနဲ့ အသက်ပဲရှိတော့တယ်၊ ထွက်ကြ . . . လမ်းပေါ်တက်ကြ . . ဒို့မှာ ဆင်းရဲမွဲတေ ငတ်ပြတ်မှုနဲ့ အသက်တစ်ချောင်းပဲရှိတော့တယ်။ လူမှုဒုက္ခပေါင်းစုံမှ လွတ်မြောက်ဖို့ အသက်ပေးပြီး တိုက်ကြ" ဆိုတဲ့ ကြွေးကြော်သံနဲ့ တောင်းဆိုချက် ဟာ မဆလစစ်အုပ်စုရဲ့ အာဏာပလ္လင်ကို အကြီးအကျယ် လှုပ်ခါစေခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ဘာကိုမှ မထောက်ထားတော့ဘဲ သမိုင်းဝင် "ရှစ်လေးလုံး လူသတ်ပွဲကြီးကို ကျူးလွန်ခဲ့ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရှစ်လေးလုံးလူသတ်ပွဲကြီးဟာ စစ်အုပ်စုရဲ့ နောက်ဆုံးထွက်သက်ပဲဆိုတာ အဲဒီစဉ်က သူတို့ မသိရှာခဲ့ကြပါဘူး။

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ဟာ (၂၆၊ ၈၊ ၈၈) နေ့မှာ အားလုံးရဲ့ တောင်းဆိုမှုအရ အကြောင်းကြောင်းနဲ့ ပါလာခဲ့တာပါ။ သူပါလာတဲ့ အတွက် ဒီမိုကရေစီလှုပ်ရှားမှုဟာ "စုရပ် ' ရှိလာတယ်။ မျှော်လင့်ချက်ရှိလာတယ်။ ခေါင်းဆောင်မှု ရှိလာပါတယ်။

ဒီကနေ့ဆိုရင် ဒီ/ချုပ်နဲ့ ဒေါ်စုဟာ ၂၀၁၅ ရွေးကောက်ပွဲ အောင်နိုင်သူနဲ့ လစ်ဘရယ် ဘူဇာလူတန်းစားရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်နဲ့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ လစ်ဘရယ် ဘူဇာလူတန်းစား လူမှုအစုရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်နဲ့ ခေါင်းဆောင်ပါပဲ။ ပြဿနာက စစ်ဗျူရီကရက် လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်လူတန်းစားဟာ ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံနဲ့ ဒီ/ချုပ်ကို ဘယ်လိုသဘောထားသွားမှာ ပါလဲ။ ၂၀၁၅ နိုဝင်ဘာရွေး ကောက်ပွဲရလဒ်ကို အသိအမှတ်ပြုပြီး အာဏာလည်း လွှဲခဲ့ပြီးပါပြီ။ ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံရဲ့ အသက်ဟာ စစ်တပ်ဖြစ်တာကြောင့်

ဒီ/ ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌဟာ "ဒီချုပ် ဥက္ကဋ္ဌနဲ့ စစ်တပ်ဆက်ဆံရေးကို ဘယ်လိုပုံသဏ္ဌာန်နဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံမှာ . . ဘယ်လိုနေရာချထားမှာ ပါလဲ . . ။

ကြံ့ဖွတ်က ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံနဲ့ စစ်တပ်နဲ့ ပါ။ ဒီ/ ချုပ်က ဒီချုပ် ဥက္ကဋ္ဌရဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအခန်းကဏ္ဍနဲ့ ၂၀၁၅ ရွေးကောက်ပွဲအောင်ပွဲ ရှိပါတယ်။ ပြည်တွင်းလူထုနဲ့ နိုင်ငံတကာ ထောက်ခံမှုလည်း ရှိပါတယ်။ လူမျိုးစုံတိုင်းရင်းသား အမျိုးသားများ ဆိုတာဟာလည်း ကိုယ်ပိုင်ပါတီ၊ ကိုယ်ပိုင်တပ်နဲ့ ကိုယ်ပိုင်ပထဝီဒေသ၊ တော်လှန်ရေးနယ်မြေနဲ့ လူထုအမျိုးမျိုး ရှိကြတာပါ။ ဒါဟာသူတို့ ရဲ့ နှစ် ၄၀ တိုက်ပွဲ အကျိုးအမြတ်ပါပဲ။ တိုင်းရင်းသားအမျိုးသားများ ရဲ့ "တန်းတူရေးဆိုတာဟာလည်း တကယ်က လက်ထဲမှာ သေနတ်ဘယ်လောက်ကိုင်ထားနိုင်သလဲဆိုတာပေါ်မှာ တည်ပါမယ်။။

၁၉၄၈ မှ အခု ၂၀၁၆ ခုနှစ်အထိ ၆၈ နှစ်ရှိပြီ။ ဒီ ၆၈ ခုနှစ်အတွင်း မြန်မာ့နိုင်ငံရေး ဘဝအတွင်းမှာ အလုပ်သမား၊ လယ်သမားများ ၊ ဓနရှင်ပေါက်စများ ၊ လစ်ဘရယ်ဘူဗျာ ဒီမိုကရက် လူတန်းစား လူမှုအစုများ ၊ ၆၂ မတ်လကစပြီး စစ်ဗျူ ရိုကရက် လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင် လူတန်းစား လူမှုအစုများ စတဲ့ လူမှုအစုများ ရှိပါတယ်။

"မြန်မာ့လူမှုစနစ်" Myanmar Mode of production ဟာ ကိုလိုနီတစ်ပိုင်း ပဒေသရာဇ်တစ်ပိုင်း လူမှုစနစ်ပါ။ ဆိုလိုတာက အရင်းရှင်စနစ်က ခေတ်နောက်ကျပြီး မြေရှင်စနစ်လည်း မဖျက်သိမ်းရသေးတဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းပါ။ ဒီလူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ Economic Basis စီးပွားရေးအုတ်မြစ်ကို မဖယ်ရှားပဲ၊ root out မလုပ်ဘဲ ခေတ်မီတဲ့ ဒီမိုကရက်တစ် လူ့အဖွဲ့အစည်းကို တည်ဆောက်လို့ မရပါ။ ဒီကနေ့

မြန်မာ့လူ့အဖွဲ့အစည်းကို တကယ့်ဒီမိုကရက်တစ်ဖြစ်တဲ့
လူ့အဖွဲ့အစည်းအဖြစ် ထူထောင်မယ်ဆိုရင် စစ်ဗျူရီကရက်
လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်စနစ်ကို ဖယ်ရှားပြီး "ဒီမိုကရေစီသစ်"
စီးပွားရေး/နိုင်ငံရေးစနစ်ကို မုချထူထောင်ကြရမှာ ပါ။
ဒီရည်မှန်းချက်အတွက် လူမျိုးစုံ၊ တိုင်းရင်းသား
ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများ တက်မှာ
ဘယ်လောက်ပြင်ဆင်ထားပြီးရှိသလဲဆို တာမပြောနိုင်ပါ။

မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးဟာ ဒီကနေ့ဆိုရင် ၆၈ နှစ်ရှိပါပြီ။
သခင်နုကိုယ်စားပြုတဲ့ လွတ်လပ်ရေးခေတ် ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်ရဲ့
အုပ်ချုပ်မှုဟာ လွှတ်တော်သက်တမ်း ၃ ခုစာပဲ ရှိခဲ့တာပါ။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်၊
မတ်လ ၂ ရက်နေ့က စခဲ့တဲ့ စစ်အာဏာရှင် စနစ်အုပ်စိုးမှုဟာ ၂၀၁၆
ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁ ရက်နေ့၊ ကြွဖွဲ့က ဒီ/ ချုပ်ကို အာဏာလွှဲတဲ့ နေ့အထိ ၅၄
နှစ်ကြာပါတယ်။ ရာစုနှစ်တစ်ဝက်ကျော် ကြာပါတယ်။ ၁၉၆၂ မတ်လ ၂
ရက်နေ့ကစပြီး ၂၀၁၆ ဧပြီလ ၁ ရက်နေ့အထိ စစ်အုပ်စုက
စစ်အာဏာရှင်စနစ် ကျင့်သုံးခဲ့တာပါ။

မဆလစစ်အုပ်စုဟာ . .

၁။ ၇. ၇. ၆၂ မှာ "ဇူလိုင် (ရ) ရက် ကျောင်းသားသတ်ဖြတ်မှုကြီးကို
ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိ ကျူးလွန်ခဲ့တယ်။

၂။ ၁၄. ၁၁. ၆၃ ခုနှစ်မှာ တော်လှန်ရေးအင်အားစုများ နဲ့
ကျင်းပနေတဲ့ ပြည်တွင်း ငြိမ်းရေးဒိုင်ယာလော့ဂ်ကို
တစ်ဖက်သတ်ရပ်ဆိုင်းပစ်ခဲ့တယ်။

၃။ ပြည်တွင်းငြိမ်းရေးစေ့စပ်ပွဲအတွက် ပါဝင်လှုပ်ရှားနေကြတဲ့
ငြိမ်းချမ်းရေးတက် ကြွသူ ၃၀၀၀/ ၅၀၀၀ ကြား ဖမ်းဆီးခဲ့ကြတယ်။

၄။ (ဒီအထဲမှ) လူ ၂၀၀ ကျော်ကို ၆၈ နွေမှာ ကိုကိုးကျွန်းသို့ ပို့ခဲ့တယ်။

၅။ ၁၉၅၄ ဇွန်လ၊ အလုပ်သမားသပိတ်အတွင်း ဆန္ဒပြအလုပ်သမား ရာချီပြီး အသတ်ခံခဲ့ ရတယ်။

၆။ ၁၉၅၄ ဇွန်/ ၆ ဦးသန့်စွာပနကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုကို ဖြိုခွဲခဲ့တယ်။

- ၁၉၅၄ ဒီ/ ၆ ဦးသန့်စွာပန၊

- ၁၉၅၅ ဇွန်၊
အလုပ်သမားသပိတ်နှစ်လည်ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုကို ဖြိုခွဲ/
သတ်ဖြတ် ခဲ့တယ်။

၇။ ၁၉၅၆ ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း
ရာပြည့်ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုကို ဖြိုခွဲဖျက်ဆီး ခဲ့တယ်။

၈။ ၁၉၅၈/ ၁၉၅၂ ဗကပမြေအောက်လှုပ်ရှားမှုမှ တက်ကြွသူများကို ဖမ်းဆီးရမိ ထောင်ချပစ်ခဲ့တယ်။

၉။ ၁၉၅၆ ဇူလိုင် ၂၆ မှာ စစ်အစိုးရက စီမံလှုံ့ဆော်တဲ့ တရုတ်ဆန့်ကျင်ရေး လှုပ်ရှားမှုကြီး အကြီးအကျယ်ဖြစ်ခဲ့တယ်။

၁၀။ ၁၉၆၈/ ၅၅ ခုနှစ်အတွင်းမှာ ၁၉၆၈ ဗကပဥက္ကဋ္ဌသခင်သန်းထွန်း လုပ်ကြံခံရခြင်း၊ ၁၉၅၅ မတ်လ (၁၅) ရက် နေ့ မှာ ဗကပဥက္ကဋ္ဌသခင်ဇင်နဲ့ သခင်ချစ်တို့ ကျဆုံးခဲ့ရတယ်။ ပဲခူးရိုးမ ဗကပအခြေခံဒေသ ပြိုကွဲသွားခဲ့ရတယ်။

၁၁။ ၁၉၅၆ မေလ ၁၆ မှာ ဗကပအရှေ့မြောက်စစ်ဒေသ/ ကျူခုတ်ပန်ဆိုင်း အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသ ထူထောင်ကြောင်း၊

"ပြည်သူ့အသံ" က ကြေညာတယ်။

၁၉၈၉ ဧပြီ ၁၄ ရက်မှာ လူမျိုးစုတပ်ဖွဲ့များ ဗကပမှ ခွဲထွက်သွားခဲ့ကြပါတယ်။ ဗကပရဲ့ ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီတော်လှန်ရေး ပြိုကွဲသွားကြောင်း VOA နဲ့ BBC သတင်းဌာနများက ထုတ်လွှင့်ပေးခဲ့ပါတယ်။ "ဗကပ ရဲ့ (POR) ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေး ပြိုကွဲသွားတဲ့ သတင်းစကားဟာ ပြည်တွင်းပြည်ပမှာ အကြီးအကျယ် ဂယက်ရိုက်ခတ်ခဲ့တယ်။ ဗကပရဲ့ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေး ပြိုကွဲမှုဟာ အထူးသဖြင့် ဗကပနိုင်ငံရေးအသိုက်အဝန်းနဲ့ စစ်အစိုးရအပါအဝင်၊ မြန်မာ့နိုင်ငံရေး အသိုက်အပိုင်းအတွင်း အကြီးအကျယ် ဂယက်ရိုက်ခဲ့ပါတယ်။။

၁၉၅၈/ ၁၉၈၉ နှစ် ၄၀ ကျော်ကာလအတွင်း ဗကပကိုယ်တိုင် ကျင့်သုံးခဲ့တဲ့ ဝဲ/ ယာ ပေါ်လစီအမှားများ ဟာ ဗကပရဲ့ LTS ရေရှည်တည်တံ့ရေးကို အဆုံးအဖြတ်ပြုမှာ မချပါပဲ။ အမှားကျူးလွန်သူများ နဲ့ ပတ်သက်ပြီး မော်စီတုန်းက အရေးကြီးအချက် ၂ ချက် ပြောဖူးပါတယ်။ ၁။ အချက်က "အတိတ်ကအမှားကို နောင်မမှားဖို့ သင်ခန်းစာယူ" ပါတဲ့ ။ ၂။ အချက်က "လူနာကို ကယ်ဖို့ ရောဂါကိုထုတ်" တဲ့ ။ ဒီ ၂ ချက်က လူပေါ်သဘောထားနဲ့ မူပေါ်သဘောထားပါ။ ပါတီနဲ့ တော်လှန်ရေးသစ္စာဖောက် အများ စုကြီးက မော်စီတုန်းကို ကိုးကားပြီး သူတို့ ရဲ့ "သစ္စာဖောက်မှု" ကို "အမှားများ နဲ့ ချေချင်၊ ထေချင်ကြပါတယ်။ "မှားတာနဲ့ "သစ္စာဖောက်တာကို လုံးမချချင်ပါနဲ့ ။

မ့က်စ်ဝါဒဟာ ဗမာပြည်ကို ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းမှာ ရောဂါခံခဲ့ရတဲ့ ဆိုပါတယ်။ ဘယ်သူနဲ့ ဘယ်စာအုပ်/

ဘယ်ကျမ်းပါလာတယ်ဆိုတာ ခုထိ ခြေရာခံလို့ မရတတ်သေးပါဘူး။
သခင်နာသာပြန်တဲ့ R . Page Arnot ရေးတဲ့
"ရရှားတော်လှန်ရေးသမိုင်းအကျဉ်းချုပ် '၊ "နဂါးနီစာအုပ်အသင်း"
ထုတ် စာအုပ်စာရင်းမှာ တွေ့ရပါတယ်။ "နဂါးနီ" စာအုပ်အသင်းကို
၁၉၃၅ ခုနှစ် နိုင်ငံဘာ ၄ ရက်နေ့မှာ စုစည်းကြောင်း "နိုင်ငံရေး ' နဲ့
ဆိုင်တဲ့ စာအုပ် ၆၆ အုပ် ထုတ်ဝေကြောင်း တွေ့ရပါတယ်။ ဒီစာအုပ် ၆၆
အုပ်အတွင်း မှာကပ်စာဝါဒ "အဖွင့်ကျမ်းတချို့ တွေ့ရပါတယ်။ ဥပမာ
"ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ နိ ယျည်း" လို့ စာအုပ်များ ပါဝင်တာ တွေ့ရပါတယ်။
မြန်မာမျိုးချစ်လူငယ်များ ဟာ "ဒို့နိုင်ငံလွတ်လပ်အောင်
ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ" ဆိုတာကို ကြံဆရင်း "ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ နိ ယျည်း ' ဆိုတဲ့
"ကျမ်းများကို လေ့လာရင်း "မှတ်စံဝါဒ" ဆိုတာကို တွေ့ကောင်း
တွေ့နိုင်ကြပါတယ်။

၁၉၃၉ ဩဂုတ် ၁၅ မှာ ကွန်မြူနစ်ပါတီကို ဖွဲ့ပြီး ၁၉၄၀ မှာ
ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံပါတီကို ဖွဲ့ခဲ့ကြတယ်။ မြန်မာမျိုးချစ်များ ဟာ
ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေးနဲ့ "အဝေးကြီး"တော့ မဟုတ်ဘူး လို့
သဘောထားနိုင်ကြပါတယ်။ နှိုင်းနှိုင်းယှဉ်ယှဉ်ပြောရရင် အားလုံး
နိုးကြားနေပြီ" လို့ ပြောနိုင်ပါတယ်။။

"နဂါးနီ" စာအုပ်အသင်းဟာ ကျွန်ဘဝက လွတ်မြောက်ချင်တဲ့
မြန်မာမျိုးချစ်များ အတွက် "ယုံကြည်မှုမျိုးစေ့" ချပေးနိုင်တယ်လို့
မှတ်ချက်ပေးချင်ပါတယ်။ လွတ်လပ်ရေးခေတ်ဦးရောက်တော့
ဦးလေးသခင်အုန်းမြင့်ရဲ့ " ကျော်လင်း ' စာနယ်ဇင်းဖြန့်ချိရေး၊ "ဦးလေး
သခင်ကျော်စိန်" ရဲ့ ပြည်သူ့စာပေကော်မတီစာအုပ်တိုက်များ ဟာ
စာရေးသူတို့ နိုင်ငံရေးနိုးကြားစ လူငယ်ကျောင်းသားများ အတွက် ဗဟု
သုတဟင်းလေးအိုးကြီးများ ပါပဲ။ ၆၀ ခုနှစ်လောက်ရောက်လာတော့

ချိုးဖြူ၊ ပုဂံ၊ နိဘောတနီနဲ့ စာအုပ်ဆိုင်များ တိုးလာပါတယ်။
အလင်းအကယ်ဒမီ စတဲ့ စာပေဖြန့်ချိရေးတိုးလာပါတယ်။
ဘာသာပြန်များ လည်း တိုးလာပါတယ်။ တရုတ်ထုတ် ပါတီ/
ပါတီတွင်းတိုက်ပွဲ၊ ကွန်မြူနစ်ဖြစ်မြောက်ရေး စတဲ့ ဘာသာပြန်များ ၊
လီနင်ဝါဒအခြေခံများ ၊ ပြဿနာများ စတဲ့ ဘာသာပြန် ကျမ်းရင်းများ ၊
နိုင်ငံတော်နဲ့ တော်လှန်ရေး စတဲ့ ဘာသာပြန်မာ့ကံစစ်ဝါဒကျမ်းများ
ဝယ်လို့ ရနေပါပြီ။ စာအုပ်စင်မှာ မာ့ကံစစ်ဝါဒဘာသာပြန်ကျမ်း
အနည်းဆုံးတစ်အုပ်တလေ မရှိတဲ့ သူ ရှားပါတယ်။
မာ့ကံစစ်ဝါဒလေ့လာရေးဟာ အဲဒီကာလရဲ့ လှုံ့ဆော်မှုတစ်ခုပါပဲ။ ဒါဟာ
၆၀ ခုလောက်ပါပဲ။ ချိုးဖြူ၊ ပုဂံစာအုပ်တိုက်များ ဟာ လိုတာ
ရနိုင်ပါတယ်။ ပါတီစုံဒီမိုကရေစီစနစ်လည်း ရှိတယ်။
လက်ဝဲအတိုက်အခံလည်း ရှိတယ်။

၂ . ၃ . ၆၂ ကာလတစ်ခုလုံးမှာ ပါတီစုံဒီမိုကရေစီစနစ်ရှိတယ်။
လူထု လူတန်းစားတိုက်ပွဲများ လည်း ရှိတယ်။ စာနယ်ဇင်းလွတ်လပ်မှု
ရှိတယ်။ လူထုလူတန်းစား တိုက်ပွဲများ ရှိတယ်။
အခြေခံဒီမိုကရေစီအခွင့်အရေးများ ရှိတယ်။ အလုပ်သမား လယ်သမား၊
လူငယ်အမျိုးသမီးသမဂ္ဂများ ရှိတယ်။ လှုပ်ရှားမှုများ ရှိတယ်။
စာပေအနု ပညာ၊ တေးဂီတ၊ ပန်းချီပန်းပု၊ ပန်းဆယ်မျိုးလှုပ်ရှားမှုများ
ရှိတယ်။ စိန်မဟာသဘင် ဦးဖိုးစိန်၊ ဦးအောင်မောင်း၊ ရွှေမန်းသဘင်
စတဲ့ ဇာတ်ကြီးများ ရဲ့ လှုပ်ရှားကပြမှုများ ရှိတယ်။ စာရေးဆရာ၊
ကဗျာဆရာတို့ ရဲ့ စာပေလှုပ်ရှားမှုများ ရှိတယ်။ ကျောင်းသားများ /
ကျောင်းသားသမဂ္ဂများ ရဲ့ ဒီမိုကရေစီပညာရေးလှုပ်ရှားမှုများ ရှိတယ်။
ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး၊ အဏုမြူစစ်တားဆီးရေး၊
လက်နက်ဖျက်သိမ်းရေး၊ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး၊ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး

လှုပ်ရှားမှုကို "သူမနာ၊ ကိုယ်မနာတဲ့ နည်းနဲ့ ရယူကြဖို့ ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှို ၊ ဧ ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုအဆင့်နေရာ ကိုယ်တိုင် ဦးစီးလှုံ့ဆော်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှို ၊ ငါးဟာ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးကို မြင်မသွားခဲ့ရပါဘူး။ ဆရာကြီးက "ဆရာမသေခင် ငြိမ်းချမ်းရေးရတာကို ဆရာမြင်သွားချင်တယ်" လို့ မကြာခဏပြောခဲ့ပါသတဲ့ ။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးလို့ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကို ပြန်တက်ခွင့်ရခဲ့ကြတဲ့ Unionist သမဂ္ဂဝင်ကျောင်းသားကြီးများက ၁၉၃၆ ခုနှစ်မှာ ဖွဲ့စည်းခဲ့ကြတဲ့ All Burma Students ' Union (ABSU) ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂကို All Burma Federation of Students ' Union ' အဖြစ် ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂများ အဖွဲ့ချုပ် (ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ်) အဖြစ် ၁၉၅၁ ခုနှစ် ဩဂုတ် လ ၁၅ ရက်နေ့မှာ ပြောင်းလဲဖွဲ့စည်းလိုက်ကြပါတယ်။ "ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ်" လို့ သုံးစွဲခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံကိုလည်း ပြင်ဆင်ရေးဆွဲခဲ့ကြတယ် ဆိုပါတယ်။

စစ်ကြီးပြီးတော့ လွတ်လပ်ရေးရလာတော့ ၁၉၅၃ ခုနှစ်အတွင်းမှာ ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ "တတိယကွန်ဂရက်"ကို "အင်းလျားကန်စောင်း၊ ကုက္က ၊ ငါး မှာ ရှိတဲ့ "ဝေဠုဝန်ဘုန်းကြီးကျောင်းတိုက်မှာ ကျင်းပခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီကာလမှာ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် (တကသ) မှာ "အောက်တိုဘာကျောင်း တစ်လပိတ်ရေး" သပိတ်တိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲနေချိန်ဖြစ်တာကြောင့် သွားလာလှုပ်ရှားမှု ကျပ်တည်းလှတယ်ဆိုပါတယ်။ (တကသ) ကျောင်းသားနဲ့ (ဗကသ) ကျောင်းသား ခဏခဏမှားပြီး ဖမ်းတာကြောင့် ကမာရွတ်ရဲစခန်းမှာ မကြာခဏ သွားသွားပြီး ညီလာခံကိုယ်စားလှယ် ကျောင်းသားများကို

ကမာရွတ်ဂတ်ထဲမှာ ထုတ်ပြောရတယ်ဆိုပါတယ်။။

ဗကသ များ အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ "တတိယကွန်ဂရက် ' မှာ ABSU ကို ABFSU , All Burma Federation of Students ' Union အဖြစ် ပြောင်းလဲ သုံးနှုန်းစေခဲ့ပါတယ်။ စာရေးသူဟာ ABFSU ရဲ့ ဆဋ္ဌမအကြိမ်/ ၆ ကြိမ်မြောက် ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ် ညီလာခံကွန်ဂရက်မှ ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခံရတဲ့ အတွင်းရေးမှူး ၆ ယောက်ထဲမှာ တစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ သဘာပတိအဖွဲ့ Presidium မှာ အဖွဲ့ဝင် ၆ ဦး၊ အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့ Secretariat ၆ ဦးရှိပါတယ်။ သဘာပတိအဖွဲ့ဝင် ၆ ဦးရှိပါမယ်။ ဒီ ၂ ဖွဲ့မှ တစ်ဦးစီပါတဲ့ ၂ ယောက်နဲ့ ဌာနတစ်ခုမှာ ဥက္ကဋ္ဌတစ်ဦး၊ အတွင်းရေးမှူးတစ်ဦးပါတဲ့ Main E . C လုပ်ရပါမယ်။ ဒီတော့ ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ်ဗဟိုမှာ သဘာပတိအဖွဲ့ဝင် ၆ ဦး၊ အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့ဝင် ၆ ဦး ရှိပါမယ်။ (ဒါဟာ သာမန် အခြေအနေမှာ တာဝန်ခွဲဝေပုံပါပဲ။

၁၉၆၀၊ ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ် ၆ ကြိမ်မြောက် E . C အမှုဆောင်အဖွဲ့ စုဖွဲ့ ပုံပါ။ ၁၉၅၁ ညီလာခံမှာ ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ်ကို ' N . U . of S ' နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ အမျိုးသားသမဂ္ဂကြီးအဖြစ် ဆဋ္ဌမ ၆ ကြိမ်မြောက်ညီလာခံမှာ အတည်ပြုခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

စစ်ကြီးပြီးတဲ့ အခါ "ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ်" ဟာ ချက်ကိုစလိုဗားကီးယား (ချက်) မှာ ရှိတဲ့ ' International Unions of Students , I . U . S ကမ္ဘာ့ကျောင်းသားသမဂ္ဂများ အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ "အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံနဲ့ သမဂ္ဂကြီးဖြစ်ပါတယ်။ I . U . S အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်တဲ့ ဗကသများ အဖွဲ့ ချုပ်တည်ရှိရာ "ဗမာပြည်ကို ချက်၊ ဂျပန်၊ တရုတ် စတဲ့

နိုင်ငံများမှ အမျိုးသားသမဂ္ဂကြီးများ ရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်များ ၊
ရောက်ခဲ့ဖူးကြပါတယ်။။

၁၉၅၈/ ၅၉ ခုနှစ်အတွင်း တရုတ်ပြည်၊ ပီကင်းမြို့တော်မှာ
ကျင်းပတဲ့ ပဉ္စမအကြိမ် (၅ ကြိမ်မြောက်) I . U . S ညီလာခံသို့
ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌကိုဇော်ဝင်းနဲ့ ဒုဥက္ကဋ္ဌကိုသက်တို့ ဟာ
လူမျိုးစုကျောင်းသားတချို့နဲ့ အတူ တရုတ်နိုင်ငံ ပီကင်းမြို့တော်သို့
သွားရောက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ညီလာခံမှာ ဗကသ ဥက္ကဋ္ဌကိုဇော်ဝင်း
စကားပြောခွင့်ရ ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီကာလ World Trend က
လက်နက်ဖျက်သိမ်းရေး၊ အဏုမြူစစ်ပွဲ ဆန့်ကျင်ရေးပါ။

ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ်ဟာ ၁၉၅၃ မှာ တတိယအကြိမ်
ဝေဠုဝန်ညီလာခံ၊ ၁၉၅၆ ဗကသ၊ စတုတ ညီလာခံ၊ ၁၉၆၀
အောက်တိုဘာမှာ ဆဌမအကြိမ်ညီလာခံဟာ လွတ်လပ်ပြီးခေတ်
မြန်မာနိုင်ငံကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုသမိုင်းမှာ အရေးပါတဲ့
ညီလာခံတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ ဒီညီလာခံက ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ်ဟာ
မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အခွင့်အာဏာအရှိဆုံး အမျိုးသားသမဂ္ဂကြီး The
National Students Union of Burma လို့ သတ်မှတ်ပါတယ်။
ဒီအချက်ကို ချက်ကိုစလိုဗေးကီးယားရုံးမှာ ထိုင်တဲ့ I . U . S
(International Unions of Students) ကမ္ဘာကျောင်းသား
သမဂ္ဂအဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ အဖွဲ့ဝင်အမျိုးသားသမဂ္ဂကြီးဖြစ်တယ်။
မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ ရှိရှိသမျှ ကျောင်းသားသမဂ္ဂများ ရဲ့
မိခင်သမဂ္ဂကြီးဖြစ်ပါတယ်။ တက္ကသိုလ်/ ကောလိပ်နဲ့
ကောလိပ်များအားလုံးရဲ့ မိခင်သမဂ္ဂကြီး ဖြစ်ပါတယ်။ တက္ကသိုလ်/
ကောလိပ်နဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း ပညာသင်/ သမဂ္ဂများ ဟာ
ABFSU နဲ့ ဆက်သွယ်ရပါမယ်။ ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ် ဖွဲ့စည်းပုံမှာ

(Affiliated Unions) ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ်နဲ့ ဆက်သွယ်ထားသော သမဂ္ဂများ ဖြစ်ပါတယ်။ ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ်ဟာ ပေါ်လစီအာဏာပိုင်သမဂ္ဂကြီး ဖြစ်ပါတယ်။

ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ်ညီလာခံကို ပုံမှန်အားဖြင့် ၄ နှစ်တစ်ကြိမ် ကျင်းပရပါမယ်။ မြို့နယ်/ ခရိုင်နဲ့ တက္ကသိုလ်/ ကောလိပ်/ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပညာသင်/ ဥပမာ ဆေး၊ သစ်တော၊ စိုက်ပျိုး စတဲ့ တက္ကသိုလ်ကောလိပ်များ ဟာ ခရိုင်/ မြို့နယ်များ ထက် ညီလာခံကိုယ်စားလှယ် အရေအတွက် ပိုစေရပါမယ်။ ညီလာခံများကို သမဂ္ဂအရွယ်အစားအလိုက် အချိုးညီစေရပါမယ်။ ၆ ကြိမ်မြောက် (ဆဌမအကြိမ်) ဗကသညီလာခံမှာ ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ် ဖွဲ့စည်းပုံအချို့ကို အခြေအနေနဲ့ ညီညွတ်အောင် ပြင်ရပါတယ်။ ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ် ဖွဲ့စည်းပုံကို နည်းနည်းပြင်ရပါတယ်။

၁၉၅၁ စစ်ပြီးစ ညီလာခံမှာ ABSU မှ ABFSU သို့ ပြောင်းခဲ့ပါတယ်။ ဆ ဌ မ ညီ လာ ခံ မှာ ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ်ဟာ "အမျိုးသားသမဂ္ဂကြီးဖြစ်ကြောင်း ကြေညာခဲ့တယ်။ ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ်ဟာ . . . ။

၁။ ၁၉၅၃ အောက်တိုဘာကျောင်းတစ်လပိတ်ရေးအရေးတော်ပုံမှာ ဖဆပလ အစိုးရက ဖွဲ့စည်းပေးထားတဲ့ DSO ကျောင်းသားအဖွဲ့ (ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဦးကျော်ငြိမ်း ကိုယ်တိုင် စီမံခန့်ခွဲခဲ့တဲ့ ကို "တိုးတက်သော ကျောင်းသားများ အင်အားစုနဲ့ "ခံ" တိုက်ခံရတယ်။ ကျောင်းသားများ ရာချီပြီး အဆောင်မှ ထုတ်ပယ်ခံခဲ့ရပါတယ်။

၂။ ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ်ဟာ ၁၉၃၆ မှာ တကသဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့ ဝန်ကြီးချုပ် သခင်နုက "၁၉၅၆" မှာ

ကျောင်းသားသမဂ္ဂများ ကျောင်းထဲမှာ မရှိရ။ မလှုပ်ရှားရလို့
"သမဂ္ဂပိတ်ပင်မှု"ဆန့်ကျင်ရေး ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှု ဖြစ်ခဲ့တယ်။
ကျောင်းသားများ ရာချီပြီး ကျောင်းထုတ်ခံခဲ့ရတယ်။
ကျောင်းသားသမဂ္ဂများက ကျောင်းတွင်း/ ကျောင်းပြင်
"သမဂ္ဂတည်တံ့ခိုင်မြဲရေးတိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲခဲ့ကြရတယ်။
၃။ ဟယ်ရီတန် ကျောင်းသားအရေးတော်ပုံ။

၁၉၅၆ မတ်လဆန်းမှာ "သတ္တမတန်း စာမေးပွဲမေးခွန်း
ပေါက်ကြားမှုကြောင့် စာမေးပွဲပြီးတဲ့ အခါ ကျောင်းသားများက
"သတင်းဖော်ပြတဲ့ ဗမာ့ခေတ်သတင်းစာတိုက်ကို ဝင်ရောက်ပြီး
စာစီခုံများကို မှောက်လှန်ပစ်ခဲ့တယ်။ ပုလိပ်အရှိ ဦးပါစီမြမောင်က
ခြောက်လုံးပြူးနဲ့ ပစ်ခတ်လူစုခွဲရာမှာ သတ္တမတန်းကျောင်းသား
ဟယ်ရီတန် ကျဆုံးရမှ ကြောင့် "ဟယ်ရီတန်အရေးတော်ပုံ"
ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ ဗမာ့ခေတ် သတင်းစာတိုက်ရှေ့မှာ သမဂ္ဂများက
ဟယ်ရီတန်ကျောက်တိုင် စိုက်ထူခဲ့တယ်။ ၁၉၆၃
ငြိမ်းချမ်းရေးဒိုင်ယာလော့ဂ် ပျက်တဲ့ အခါ မဆလစစ်အစိုးရက ၁။
ဟယ်ရီတန်ကျောက်တိုင်၊ ၂။ 7 th July အထိမ်းအမှတ်ကျောက်တိုင်၊
ကျောင်းသားသမဂ္ဂများ နဲ့ ဒီမိုကရေစီလိုလားသူများ
ကူညီတည်ဆောက်ပေးခဲ့တဲ့ သမဂ္ဂအဆောက်အဦ ဝါးတဲကြီး၊ ၃။
နိုင်ငံတော်ဘဏ်ဟောင်းကြီးရှေ့ ကမ်းနားလမ်းဘက်
ပိတောက်ပင်နေရာမှာ ရှိတဲ့ BTUC အလုပ်သမားသမဂ္ဂအဖွဲ့ချုပ်က
စိုက်ထူထားတဲ့ "မေဒေးနေ့ အထိမ်းအမှတ်ကျောက်တိုင်" တို့ ကို
ဖြိုချဖျက်ဆီးပြီး ရန်ကုန်မြစ်ထဲ "ချပစ်" ခဲ့တယ်ဆိုပါတယ်။ သမိုင်းကို
ဒီနည်းမျိုးနဲ့ ဖျက်လို့ မရတတ် ဘူးဆိုတာကို မဆလစစ်အာဏာရှင်
ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်း မကွယ်လွန်ခင် သိများ သွားရင် ဘယ်လိုများ

နေမလဲလို့ စဉ်းစားကြည့်မိပါတယ်။ "အာဏာရှင်လက်သစ်များ
"ကကော "သမိုင်းဆိုတာ သူ့သဘောသူဆောင်တယ်" ဆိုတာ "၂၀၁၅
နိုဝင်ဘာရွေးကောက်ပွဲ ရလဒ်ကတစ်ဆင့် သိချင်ရင် သိနိုင်ကောင်းရဲ့
လို့ အတွေးရောက်မိပါတယ်။

၄။ ၁၉၆၀ တန်းခွဲ တန်းချတိုက်ပွဲ

ဝန်ကြီးသခင်နုရဲ့ (ပထစ) ပါတီအစိုးရလက်ထက်မှာ ၁၀
တန်းစာမေးပွဲ အောင်စာရင်းထွက်ပြီး ကျောင်းပြန်ဖွင့်ခါနီးမှာ
ဒီနှစ်ဆယ်တန်းစာမေးပွဲ အောင်စာရင်းထွက်ပြီး ၁၀ တန်းစာမေးပွဲ
ကျရှုံးသူများ ဟာ လာမဲ့ပညာသင်နှစ်မှာ ၉ တန်းစာမေးပွဲ
ဖြေဆိုကြရမယ်လို့ ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနက ကြေညာချက်
ထုတ်ပြန်ပါတယ်။ ဒီထုတ်ပြန်ချက်ဟာ ပထစပညာရေးဝန်ကြီးဌာနက
ပဒုအုံကို တုတ်နဲ့ ဆွဲတဲ့ ကြေညာချက်ပဲလို့ ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ်က
ထုတ်ပြန်တဲ့ (ပထစ အစိုးရရဲ့ ဒီကြေညာချက်ဟာ) ဒီနှစ်
ဆယ်တန်းမအောင်ရုံမက လာမဲ့ပညာသင်နှစ်မှာ ထိုင်နေရင်း
အတန်းတစ်တန်း အချခံရတာကြောင့်
အထက်တန်းကျောင်းသားထုကြီးတစ်ခုလုံးဟာ အကြီးအကျယ်
ပေါက်ကွဲကုန်ကြပါတယ်။ နိုင်ငံရေးပါတီများ ၊ ပညာရှင်များ ၊
ကျောင်းသားသမဂ္ဂကြီးများက ဒီအပြုအမူဟာ "ပထစအစိုးရ၊
ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနရဲ့ ကမောက်ကမနိုင်ပုံကို ဖော်ပြတာဖြစ်တယ်"
လို့ ရှုရှုတ်ချပစ်တင်ခဲ့ပါတယ်။

ဗကသ၊ တကသ၊ ကျောင်းသားညီညွတ်ရေးတပ်ဦး၊ ရကသ/
ရန်ကုန်ခရိုင် ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂ၊ ရန်ကုန်၊ မန္တလေး၊
မော်လမြိုင်သမဂ္ဂများ ၊ မကွေးကောလိပ်၊ ပုသိမ်ကောလိပ်၊
ကျောက်ဖြူကောလိပ်သမဂ္ဂများ ၊ ရန်ကုန်သက်ကြီးတက္ကသိုလ်စတဲ့

ကျောင်းသားသမဂ္ဂများက ပထစအစိုးရရဲ့ ပညာရေးစနစ် ကမောက်ကမနိုင်ပုံကို ရှုရှုတ်ချပြစ်တင်ကြပါတယ်။ ကျောင်းသားများ ဟာ ၁၀ တန်းကျရုံ သာမက လာမဲ့ပညာသင်နှစ်မှာ ၉ တန်း စာမေးပွဲဖြေရမယ်ဆိုတဲ့ ပထစအစိုးရရဲ့ ပညာရေးစနစ်ကို "ကမောက်ကမပညာရေးစနစ်" အဖြစ် ရှုရှုတ်ချကန့်ကွက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ပထစအစိုးရက သူတို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မပြင်တော့ပဲ နောက်ဆက်တွဲစာမေးပွဲအောင်စာရင်း (နည်းနည်း ထုတ်ပေးခဲ့တာမှ တစ်ပါး သူ့ ကမောက်ကမပညာရေးစနစ်) ကို ပြင်မပေးခဲ့တာပါ။ သမဂ္ဂကြီး ၃ ခု (ဗကသ၊ တကသ၊ ရကသ) တို့ က ပထစအစိုးရရဲ့ ပညာရေးစနစ်ဟာ ကျောင်းသားများ ရဲ့ ဘဝလုံခြုံရေးကို အာမခံချက်မပေးနိုင်တဲ့ "အနှစ်မပါ" ဗလာပညာရေးစနစ်သာဖြစ်ကြောင်း ရှုရှုတ်ချခဲ့ပါတယ်။ "ကမောက်ကမပညာရေးစနစ်" လို့ ကျောင်းသားသမဂ္ဂကြီးများက "နာမည် ပေးကင်ပွန်းတပ်တာ"ကို ဝန်ကြီးချုပ် သခင်နုက အလွန်မကျေနပ်ကြောင်း ရင်းနှီးတဲ့ စာနယ်ဇင်းဆရာတစ်ဦးက စာရေးသူတို့ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များကို ပြောခဲ့ပါတယ်။ အိမ်မှာ ၊ ကျောင်းမှာ ထိုင်နေရင်း အတန်းတစ်တန်းကျတာကို ဘယ်လိုကျောင်းသားမျိုးကမှ ဝမ်းသာကျေနပ်နေမယ်မထင်ပါဘူး။

၁၉၄၈/ ၄၉ မှ ၁၉၅၉ ခုနှစ်အတွင်းမှာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂကြီးများက "ပထမအကြိမ် ကျောင်းသားများ ရဲ့ ပညာရေးနှီးနှောဖလှယ်ပွဲကြီး" ကို ၁၉၅၉ ခုနှစ် ဩဂုတ်လအတွင်းမှာ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဘွဲ့နှင်းသဘင်ခန်းမမှာ ကျင်းပပါတယ်။ ကျောင်းသားကိုယ်စားလှယ် စုစုပေါင်း ၃၀၀ ကျော် တက်ရောက်ခဲ့ကြတယ်လို့ မှတ်မိပါတယ်။

ဒီကနေ့ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင် ၅/ ၈/ ၉ ရက်နေ့များကနေ ပြန်ကြည့်ရင် နှစ်ပေါင်း ၆၀ နီးပါးရှိပါပြီ။ စာရေးသူတို့ လူသက်တမ်းပင် ရှစ်ဆယ်တန်းအတွင်း ဝင်နေပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ စာရေးသူတို့ နိုင်ငံ ပညာရေးစနစ်ဟာ ခန့်မှန်းမေးခွန်းကို အလွတ်ကျက် ဖြေအောင်လို့ ၃ ချိုး တစ်မျိုးပါပဲ။ စာရေးသူတို့ ကျောင်းသားသမဂ္ဂကြီးများက ပြင်ပပညာရှင်ကြီးများက တာဝန်ခံပြုစုပေးတဲ့ ပညာရေးစာတမ်းပေါင်း မူလတန်း၊ အလယ်တန်း၊ အထက်တန်း၊ တက္ကသိုလ်ပညာရေး၊ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းပညာ ပညာရေးမူဝါဒများ ၊ ပညာရေးလွတ်လပ်ခွင့်၊ သက်ကြီးပညာရေး၊ စာမေးပွဲစနစ် စတဲ့ အကြောင်းအရာများ / Subject Matter များကို ကော်မရှင်ဖွဲ့ပြီး ဆွေးနွေးကြပါတယ်။

မြန်မာ့ပညာရေးစနစ်ဟာ အဲဒီစဉ်က ၁၉၅၉ ခုနှစ်က စာရေးဝန်ထမ်း ထုတ်ပေးတဲ့ အဆင့်ပဲ ရှိပါတယ်။ ဒီဂုဏ်ထူးများများ နဲ့ ဆယ်တန်းအောင်တာကို မင်္ဂလာယူနေရတဲ့ စာမေးပွဲစနစ်ကို ကိုယ်စားပြုထားတဲ့ ပညာရေးစနစ်နဲ့ ခေတ်မီနိုင်ငံ ဘယ်လိုထူထောင်ကြမှာ ပါလဲ။ သူများ တွေ ပြေးနေကြချိန်မှာ မိမိတို့ က အိပ်ကောင်းတုန်း ဖြစ်နေရပါတယ်။ "ပညာရေးကို ထုတ်လုပ်ရေးနဲ့ ပေါင်းစပ်ပေးရမယ်" ဆိုတာဟာ ၂၀ ရာစုကမ္ဘာ့ရဲ့ ပညာရေး ရည်မှန်းချက်ပါ။ ၂၁ ရာစုကမ္ဘာ့ရဲ့ ပညာရေးက "သိပ္ပံနဲ့ နည်းပညာနယ်ပယ်မှာ ကိုယ့်နိုင်ငံရဲ့ အဆင့်အတန်းက ဘယ်မှာ လဲ။

ခန့်မှန်းမေးခွန်းပြုစု၊ D များများ ရအောင်လုပ်။ ဒီပညာရေးပုံစံက ၆၀ ခုနှစ် လောက်က ပုံစံ။ အခု ၂၀၁၆ အထိ အလွတ်ကျက်ခိုင်းတုန်း။ ခန့်မှန်းမေးခွန်းနဲ့ စာမေးပွဲခန်းထဲက မေးခွန်း ထပ်တူကျမကျဆိုတဲ့ ပညာရေးသီဝရီက ကမ္ဘာမှာ မရှိတော့ပါဘူး။ ကမ္ဘာကြီးက Space

Tehnology ကို ကြံဆနေချိန်မှာ စာရေးသူတို့ က ခန့်မှန်းမေးခွန်းနောက်လိုက်ရတဲ့ "ပညာရေးပုံစံကို မပြင်ရင် စာရေးသူတို့ ဟာ တဖြည်းဖြည်း ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးနေတဲ့ ပစ္စည်းကိစ္စကြီးနဲ့ ဝေးသည် ထက် ဝေးသွားဖို့ သာ ရှိပါတယ်။

၁၉၅၉၊ ဩဂုတ်လ "ပညာရေးနှီးနှောဖလှယ်ပွဲ တက်လာကြတဲ့ ကျောင်းသား ကိုယ်စားလှယ်များကို ဝန်ကြီးချုပ်သခင်နုက သူ့ရုံးခန်းကို ဖိတ်ပြီး ညစာစားပွဲနဲ့ ဧည့်ခံခဲ့တယ်။ ညစာစားပွဲ မကျင်းပမီ ကျောင်းသားများက ၅၉ ဩဂုတ်လ၊ ကျောင်းသားများ ရဲ့ ပထမအကြိမ် ပညာရေးနှီးနှောဖလှယ်ပွဲစာတန်းများ ပိုင်တွဲကို ဝန်ကြီးချုပ်ထံ ပေးအပ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီအခမ်းအနားမှာ ဝန်ကြီးချုပ်သခင်နု၊ ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ်ဥက္ကဋ္ဌကိုဇော်ဝင်း၊ တကသဥက္ကဋ္ဌနဲ့ (ပထမအကြိမ် ကျောင်းသားများ ရဲ့ ပညာရေးဖလှယ်ပွဲကျင်းပရေး ကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌဦးစိုးသိန်းတို့ စကားပြောပါတယ်။ ဝန်ကြီးချုပ်က သူ့အကြံပေး ဦးအုန်းကို အရင်လေ့လာခိုင်းမယ်လို့ ပြောပါတယ်။

"အခု မင်းတို့ အလုပ်က တို့ အစိုးရ အဖွဲ့က လုပ်ရမှာ ပါ။ အခု မင်းတို့ ကျောင်းသားတွေ လုပ်တာကို ငါ မင်းတို့ ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်" လို့ ဝန်ကြီးချုပ်က ပြောပါတယ်။ မူဝါဒစာတန်းမှာ ပညာရေးစနစ်ဟာ (၁) National (၂) Scientific (၃) Popular ဖြစ်ရမယ်ဆိုတာကောင်းပါတယ်လို့ ပြောပါတယ်။ လုပ်ကြတာပေါ့ကွာလို့ ပြောပါတယ်။

ဒီနှီးနှောဖလှယ်ပွဲစာတန်းထဲမှာ "ကျောင်းသားသမဂ္ဂ" စာတန်း ပါပါတယ်။ စာတမ်းထဲမှာ အစိုးရများ ဟာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂများ အပေါ် မှာ အမြဲပဲ ရန်လိုကြတယ်။ သမဂ္ဂတည်တံ့ခိုင်မြဲရေးကို

အမြဲခြိမ်းခြောက်တယ်။ ၁၉၅၆ ဖဆပလ အစိုးရက ကျောင်းထဲမှာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂ မရှိရဘူး။ ကျောင်းကောင်စီပဲရှိရမယ်လို့ လုပ်လာပြန်ပါတယ်။ အမှန်ပဲ။ "ဘဘတို့ က ကျောင်းသားသမဂ္ဂကို အမြဲရန်လိုတယ်လို့ ဗကသ ဥက္ကဋ္ဌကိုဇော်ဝင်းက ဝန်ကြီးချုပ် ဦးနုကို ထပ်ပြောပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံသမိုင်းမှာ ဒီကနေ့ ညစာစားပွဲဟာ "သမိုင်းတွင် မဲ့ ညစာစားပွဲပဲလို့ တကသဥက္ကဋ္ဌ(၁၉၅၉) ဦးစိုးသိန်းက ပြောခဲ့ပါတယ်။ အစိုးရတွေဟာ ကျောင်းသားတွေကို အမြဲသွေးခွဲတယ်။ အစိုးရလက်ကိုင်တုတ်သမဂ္ဂ ဖော်ထုတ်ဖို့ အမြဲလုပ်တယ်။ ဒီကနေ့လည်း "ဗကသ" နဲ့ "နကသ" သွေးခွဲနေတယ်။ (ဒါမျိုးကို ပြည်ထဲရေး ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုအဆင့်နေရာ ဝန်ကြီး ဦးကျော်ငြိမ်း အမြဲလုပ်တယ်။ အခုလည်း "နကသ" နဲ့ "ဗကသ" ကို သွေးခွဲ လာပါတယ်။ DSO ရဲခေါင် အခု နကသ ပေါ့။ ဒီမိုကရေစီအစိုးရ ဟုတ်မဟုတ်ဆိုတာ အပြောမကြည့်ဘဲ "ဘာလုပ်လဲ" ဆိုတာ ကြည့်ရမှာ ပါပဲ။ "အင်္ဂလိပ်က ဒို့ဗမာတွေကို အမြဲသွေးခွဲတယ်။ သွေးခွဲတာ အင်္ဂလိပ်အလုပ်ကွ" လို့ ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှို င်းက ပြောခဲ့ဘူးပါတယ်။

စာရေးသူက "ဇူလိုင်သွေးစီးကြောင်းများ " နဲ့ "၈၈ သြဂုတ်လ သွေးစီးကြောင်းများ ဟာ "တကသ" ရင်ပြင်မှာ ပေါင်းစည်းခဲ့ကြပြီလို့ ပြောကြားခဲ့ပါတယ်။ စာရေးသူဟာ ပီသုံးလုံးဥက္ကဋ္ဌဦးခင်မောင်မြင့်ဦးစီးတဲ့ "စစ်ပြီးခေတ်နဲ့ လွတ်လပ်ရေးခေတ်ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင် ဟောင်းများ (အစု) နာမည်နဲ့ ရှစ် (၄) လုံး လူထုအရေးတော်ပုံကြီးအတွင်း ပါဝင်ခဲ့တယ်။ (ဒမဖတပ်ပေါင်းစုနဲ့ ၄၁ ပါတီတပ်ပေါင်းစု (ဒီ/ချုပ် ပါ ပါဝင်တဲ့) နဲ့ အာဏာဖီဆန်ရေးလှုပ်ရှားမှုအတွင်း ပါဝင်ခဲ့ကြတာကြောင့်

ဦးခင်မောင်မြင့် ပီသုံးလုံး ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဒမဗသဘာပတိအဖွဲ့ဝင် ဦးလှရွှေနဲ့ ၊
အနယ်နယ်ရှိ ပီသုံးလုံး C . C များအားလုံးကို ဖမ်းဆီးပြီး ပုဒ်မ ၅ (ည) နဲ့
ထောင်/ ၇ နှစ်စီ ပြစ်ဒဏ်ချပါတယ်။ ပီသုံးလုံးဥက္ကဋ္ဌဦးခင်မောင်မြင့်ကို
၄၈၂၈ ရဲဘော်များ နဲ့ အမှုတွဲပြီး အနှစ် ၂၀ ပြစ်ဒဏ်ချပါတယ်။
ဦးခင်မောင်မြင့်ဟာ ၁၆ , ၂ , ၈၉ မှာ အစာအိမ်ကင်ဆာနဲ့ ထောင်ထဲမှာ
ကျဆုံးခဲ့ရပါ တယ်။ ၁၉၈၉ ဇူလိုင်ကစပြီး
အာဏာဖီဆန်ရေးလှုပ်ရှားမှုအတွင်း ဒီမိုကရေစီရေး တက်ကြွသူ လူ
၅၀၀ လောက်ကို ဖမ်းဆီးပြီး ပုဒ်မ ၅ (ည) ပုံနှိပ် - ၁၅/ ၂၀၊ ပုဒ်မ ၁ရ (၁)
(၂) ကပ်ပြီး စစ်ခုံက အနှစ် ၂၀ စီ ပြစ်ဒဏ်ချခဲ့ပါတယ်။ ပြစ်ဒဏ်ချခံရသူ
အမျိုးမျိုးမှာ အများ စုက ကျောင်းသူကျောင်းသားများ နဲ့ လူငယ်များ
ဖြစ်ကြပါတယ်။ စစ်အစိုးရကို "ကံ" ဆောင်ကြတဲ့ ရန်ကုန်နဲ့ မန္တလေးမှ
ထေရ်ကြီးဝါကြီး ဆရာတော်ကြီး တချို့နဲ့ ဦးဇင်းငယ်များ ၊
ထောင်ချခံကြရပါတယ်။ အချို့ကို "ရဲဘက်စခန်း" ပို့ထားတာမျိုး အထိ
လုပ်ခဲ့ကြပါတယ်။

န ဝ တ စ စ် အ စိုး ရ လ က် ထ က် မှာ မြန်မာ့ပထမနိုင်ငံရေးမျိုး
သက်ဝင်လူကြီးတော်တော်များများ ထောင်ချခံကြရပါတယ်။
ဦးအုန်းမြင့်/ ဂျာနယ်ကျော်၊ (ကျော်လင်းစာပေ ဖြန့်ချိရေး)၊
ဒေါက်တာမောင်မောင်ကျော် (R . U ကောင်စီဝင်/
ကျောင်းသားကိုယ်စားလှယ်) ဦးဝင်းတင်၊ ဦးအောင်လွင်၊ ဦးမိုးသူ၊
မုံရွာဦးတင်ရွှေ၊ ဗိုလ်မှူးသော်က၊ မန်းဒါဝိတ်၊ ဦးဘကောင်း၊
ပညာတန်ဆောင်၊ တော်ဘုရားကလေး ဦးအောင်ဇေ၊ ဦးစိန်ဝင်း၊
ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် ကိုကိုးကျွန်းပြန် ဦးညိုဝင်း/ ပီသုံးလုံး /ဒမဗ
G . S ဦးတင်မောင်ဝင်း (ဒီချုပ်)၊ ဦးခင်မောင်မြင့် (ပီသုံးလုံးဥက္ကဋ္ဌ၊
ဦးတင်အေး (တကသ ဥက)၊ ဦးတင်အေး (၂) (တကသအတွင်းရေးမှူး)၊

ကိုသက်ခိုင် (၄၀၂၈)၊ မင်းကိုနိုင် စတဲ့ လူထုလူတန်းစားအဖွဲ့အစည်းအမျိုးမျိုးမှ Figure - head များကို ဖမ်းဆီးပြီး တိုက်ပိတ်ထားပါတယ်။ သခင်ဇင်ရဲ့ ဇနီး ဒေါ်ကြည်ကြည်/ သမီး ခင်ဦးလွင်၊ သူခင်ပွန်း ဦးမိုးဝင်း စတဲ့ ဒီမိုကရေစီရေးလှုပ်ရှားသူ (အမျိုးမျိုးကို) ပုဒ်မ ၁၀ (က) အပါအဝင် ပုဒ်မမျိုးစုံတပ်၊ စစ်ခုံရုံးတင်။ ၅ (ည) ပုံနှိပ် - ၁ရ၊ ပုံနှိပ်/ ၂၀။ ပုဒ်မ ၁၅ (၁) (၂)၊ ၁၃ (၁)၊ ၁၅ (၁) စတဲ့ ပုဒ်မပုဒ်မများ ဟာ မဆလ/ နဝတ/ နအဖ ကြံ့ဖွံ့ပါတီနဲ့ စစ်အာဏာရှင်ဂိုဏ်းက ဒီမိုကရေစီအင်အားစု မျိုးဆက် ၃ ဆက်လောက်ကို ခုလို နှိပ်ကွပ်ခဲ့တာပါ။

တရုတ် CP ဥက္ကဋ္ဌမော်စီတုန်းပြောခဲ့တဲ့ စကားစုလေးတစ်ခု ရှိပါတယ်။ အဲဒါက "တရားရှိရင် ကူသူများ တယ်။ တရားမဲ့ရင် ကူသူရှားတယ်" တဲ့ ။ ဒီမှတ်ချက်ကို ၂၀၁၅ နိုဝင်ဘာရွေးကောက်ပွဲကြီးက လက်တွေ့ပြခဲ့ပြီလို့ ဆိုရပါတော့မယ်။

ဒီ/ ချုပ်အစိုးရရဲ့ ရက် ၁၀၀ "ခြေစမ်းပွဲ" ဟာ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ပထမပတ်ကုန်ဆုံးရင် ရက် "၁၀၀" ခြေစမ်းပွဲပြီးပြီလို့ ဆိုရပါတော့မယ်။ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်မှုက "ရက် ၁၀၀ ရဲ့ နောက်ဆုံးရက်များ ဟာ နာကြည်း ကြေကွဲဖွယ်ရာ ဇူလိုင် (၅) ရက်နဲ့ အကြောင်းအားလျော်စွာ အကျုံးဝင်တိုက်ဆိုင်နေတာ ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

"ဇူလိုင်" သည် စာရေးသူ၏ လူ့ဘဝ၌ "ကြည်နူးဝမ်းမြောက်မှု" နဲ့ "နာကြည်း ကြေကွဲဖွယ်ရာဖြစ်ရပ်" နှစ်မျိုးကို တစ်ပြိုင်တည်း ခံစားတွေ့ကြုံရတဲ့ မေ့လို့ မဖြစ်တဲ့ ရက်များ ဖြစ်ပါတယ်။ ဗမာပီပီပြောရရင် ဝဋ်ရှိရင် ကျေနပ်စေတော့လို့ "မြတ်ဗုဒ္ဓထံမှာ "

ဆုတောင်းရဖို့ သာ ရှိပါတော့တယ်။

ဇူလိုင်လ ၅ ရက်နေ့ မနက် ၁၁ နာရီမှာ စာရေးသူတို့ ချစ်သူ ၂ ဦး တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ယုံကြည်အားကိုးပြီး ပုလိပ်ရုံးကြီးမှာ ရှိတဲ့ (၁) ရာဘက်တရားသူကြီး ဦးထွန်းရှိန်နဲ့ နှစ်ဖက်မိဘများ ၊ ဝါရင့်ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များ ရှေ့မှာ သေတပန်သက်ဆုံး "လောကကြီး" ကို အံတုဖက်ပြိုင်ပြီး "အတူနေကြမယ်" ဆိုတဲ့ သန္နိဌာန်နဲ့ လက်မှတ်ထိုး လက်ထပ်ခဲ့ကြတယ်။ နှစ်ယောက်တစ်ဘဝ ထူထောင်မယ်ဆိုတဲ့ ယုံကြည်ချက်နဲ့ လောကကြီးကို အန်တုဖို့ ခရီးစလိုက်ကြပါတယ်။ ဇူလိုင် ၇ ရက်နေ့၊ မနက် ၇ နာရီလောက်ကတည်းက သမဂ္ဂရှိရာ၊ တကသ ရှိရာ ထွက် လာပြီး ကျောင်းဆောင်စည်းကမ်း ၂၂ ချက်ကို ကန့်ကွက်တဲ့ အစည်းအဝေးအတွက် ဗကသ၊ တကသ၊ တပ်ဦးခေါင်းဆောင်များ အစည်းအဝေးကို တက်ရောက်ခဲ့တယ်။ တာဝန်ခွဲကြတယ်။ မနက် "၁၁" နာရီမှာ "ကျောင်းသားထုအစည်းအဝေး" စမယ်။ နေ့ "၁" နာရီ ပြီးမယ်။ ရည်မှန်းချက်အတိုင်း ပြီးပါတယ်။

ဒီအချိန်မှာ ဘဲ သမဂ္ဂ ရှေ့နဲ့ နောက်မှ SB နဲ့ သီးသန့်ရဲများ ဝင် လာပြီး အခမ်းအနားဦးစီးသူ ခေါင်းဆောင်များကို ဘဲရ ချိုးနဲ့ ရအောင် ဝိုင်းဖမ်းကြတယ်။ ဗကသဥက္ကဋ္ဌကိုသက်နဲ့ တကသဥက္ကဋ္ဌကို ဗဆွေလေးတို့ ကို ပစ်မှတ်ထားပြီး ဖမ်းတာကြောင့် မိသွားကြပါတယ်။ ကျန်တဲ့ သူတွေက ကျောင်းသားတွေနဲ့ အရောရောအနှော ဖြစ်နေလို့ လွတ်ကုန်ကြပါတယ်။

ဗကသများ အဖွဲ့ချုပ်အမှုဆောင် ၁၂ ဦး၊ တကသအမှုဆောင် ၁၁ ဦး၊ ကျောင်းသားညီ ညွတ်ရေးတပ်ဦးအမှုဆောင် ၁၅ ဦး၊

စုစုပေါင်းကျောင်းသားခေါင်းဆောင် ၃၈ ဦးရှိတဲ့ အနက် ဇူလိုင် ၇ ရက်နေ့နဲ့ အခြားရက်များမှာ အဖမ်းခံရသူစုစုပေါင်း ၂၀ ကျော် ရှိပါတယ်။ လွတ်ရက်ကို မျှော်မှန်းလို့ မရပါဘူး။ ထိန်းသိမ်းထားမှာ လား။ ရုံးတင်ထောင်ချပစ်မှာ လား မသေချာလှပါ။

ဒီအခြေအနေကြောင့် ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုကို ဆက်လက်တာဝန်ခံလှုပ်ရှားနိုင်ဖို့ Hard - Core Unionist များ နဲ့ ' Second - platform ဖြစ်တဲ့ "ကျောင်းသား အခွင့်အရေးကာကွယ်မှုကော်မတီ" ကို ဇူလိုင် ၂၁ မှာ ဖွဲ့စည်းပြီး ကျောင်းသား လှုပ်ရှားမှုကို ဆက်လက်ခေါင်းဆောင်စေခဲ့တယ်။ ဒီအဖွဲ့မှာ ကိုတင်မောင်ဝင်း (၉၀ ခရမ်းအမတ် အင်းစိန်ထောင်တွင်းမှာ ကျဆုံးခဲ့)။ သူက ဥက္ကဋ္ဌ၊ အတွင်းရေးမှူး ကိုသိန်းထွန်း (ဖျာပုံ၊ ပဲခူးရိုးမမှာ ကျဆုံးခဲ့တယ်။ ဒီအဖွဲ့မှာ ကိုကြည်ဝင်း (ပခုက္ကူ 7th July သီချင်းရေးသူ ကိုမြင့်ဖေ (နတ်မောက်) ကိုတင်ထွန်း (ကျောက်တံခါး) ကိုမိုးဟိန်း (သား - ဂျာနယ်ကျော်) ကိုစိုးသိန်း (မောင်ဝံသ၊ ပဲခူး)၊ ကိုတင်အေး (မြင်းခြံ) ကိုစိုးမြင့် (ဟင်္သာတ) ကိုခင်ဆွေ (ခရမ်း) တို့ ပါဝင်ကြပါတယ်။ ဒီကော်မတီဟာ ဗကသ တကသ တပ်ဦးခေါင်းဆောင်များ အဖမ်းခံနေရ/ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေရတဲ့ ကာလ ၆၂ ဇူလိုင် ၇ မှ ၁၉၆၃ ဇွန်လ ၁၁ ရက် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့်ထုရှုတ်ချိန်ထိ ကျောင်းသားသမဂ္ဂကြီးများ ရဲ့ တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြတဲ့ Hard - core Unionist အစုဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအစုဟာ ကျောင်းသားထုနဲ့ အတူ လစဉ်ကျရောက်တဲ့ 7th July နေ့တိုင်း အထိမ်းအမှတ်တစ်မျိုးမျိုး အမြဲလုပ်ခဲ့ကြပါတယ်။ အများ စုဟာ "လူ့ပြည်" မှာ မရှိကြတော့ပါဘူး။ ဒီကော်မတီဝင်ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်များ ဟာ ဇူလိုင် ၅ ရက်ကို မဏ္ဍိုင်ပြုပြီး လတစ်လရဲ့ ၇

ရက်နေ့တိုင်းမှာ လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုခု အမြဲလုပ်ကြပါတယ်။ အထူးမှတ်တမ်းတင်ရမှာက ဒီကော်မတီဟာ 7th July တစ်နှစ်ပြည့်တဲ့ ၁၉၆၃ ခုနှစ်မှာ R . I . T မှ ကျောင်းသားများ နဲ့ ပူးပေါင်းပြီး အမြင့် ၇ ပေ၊ ၇ လက်မ၊ အောက်ခြေအနား လက်မရှိတဲ့ 7 th July အထိမ်းအမှတ် ကျောက်တိုင်ကို စိုက်ထူခဲ့ကြတယ်။ ဒါဟာ "ကျောင်းသားအခွင့်အရေး ကာကွယ်မှုကော်မတီရဲ့ သမိုင်းဝင်အပြုအမူတစ်ရပ် ဖြစ်တယ်။

၆၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၁ ရက်နေ့မှာ "ငြိမ်းချမ်းရေး" ကမ်းလှမ်းပြီး အထွေထွေ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့် ထုတ်ပြန်ခဲ့တယ်။ "ရေကြည်အိုင်" ထောက်လှမ်းရေးစခန်းမှ လွတ်လပ်သူ၊ ဝါးရမ်းပြေးနေရာမှ ပြန်ထွက်လာသူ ဗကသ၊ တကသနဲ့ ကျောင်းသား ညီညွတ်ရေးတပ်ဦးမှ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များ ၊ တကသရင်ပြင်မှာ စုစည်းကြပြီး 7th July ကျောက်တိုင်ကို အလေးပြုကြတယ်။ ဝမ်းပမ်းတနည်း ငိုကြတယ်။ ဗကသ ဥက္ကဋ္ဌကိုသက်က "စစ်အာဏာရှင်စနစ်" ကို လုံးဝဥသု ဖြိုဖျက်ဖို့ အဓိဌာန်ပြုကြဖို့ နှိုးဆော်ခဲ့ပါတယ်။

"ကိုသက်နေ့ . . . ခင်ဗျားက စစ်အာဏာရှင်စနစ် ဆန့်ကျင်ရေး လက်နက် ကိုင်တော်လှန်ရေးမှာ ပါဝင်ပြီး အသက်စွန့်ခဲ့လို့ တာဝန်ကျေခဲ့ပြီပေါ့။ ကျုပ်တို့ မသေကြသေးတဲ့ သူတွေကတော့ "စည်းမျဉ်းခံ စစ်အာဏာရှင်စနစ်" နဲ့ ကြုံနေကြတယ်။ ဘယ်သူ့ကို အားကိုးပြီး စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို ဖြိုချရမလဲ ဆိုတာ မေးခွန်းဖြစ်နေရပါတယ်။"

သမိုင်းဆိုတာ လူ့အတ နာပတိနဲ့ ရှေ့တိုးနောက်ဆုတ် လုပ်တော့ မရတတ်ပါဘူး။ ခဏတော့ ကြာမှာ ပေါ့တဲ့ ။ ခဏက ၁၉၆၂

မတ်လကနေ ဒီကနေ့အထိဆိုတော့ (၁၉၆၂ မှ ၂၀၁၆ ခုနှစ်အထိ) ဆိုတော့ ၅၄ နှစ် ရှိပါပြီ။ အင်္ဂလိပ်က ၁၈၂၄ မှ ၁၉၄၈ ခုနှစ်အထိဆိုတော့ (ဂျပန် ၂ နှစ်) ၁၂၄ နှစ် ကျွန်ပြုခဲ့တာဆိုတော့ တချို့က ဗမာချင်းကျွန်ပြုတာ တော်သေးတာပေါ့လို့ ပြောတဲ့ သူတွေလည်း ရှိလာပြန်တော့ "ကြွေးကျန်တောင်" ပြန်ဆပ်ရဦးမှာ လား မသိဘူး။ ကိုသက် . . . ရေ .။"

ဗကသတကသ တပ်ဦးနဲ့ ကျောင်းသားအခွင့်အရေး ကာကွယ်မှုကော်မတီတို့ ပေါင်းပြီး 7th July ကျောက်တိုင်ကို အလေးပြုကြပါတယ်။ ပေ ၂၀၀ - ပေ ၂၀ ရှိတဲ့ တကသအဆောက်အဦ shed ကို ပြန်ဆောက်ကြတယ်။ 7th July တစ်နှစ် မြောက်နေ့အခမ်းအနားနဲ့ "ဓာတ်ပုံပြပွဲ" ကျင်းပခဲ့ကြတယ်။ ရာမညဆောင်နယ်ဆုံးကနေ အင်းလျားလမ်းအဝအထိ အလံတိုင်များ ၊ တိုင်ဝက်ခွပ်ဒေါင်းအလံများ စိုက်ထူကြတယ်။ ဓာတ်ပုံပြပွဲကို ဆုံးအောင်မကြည့်နိုင်ကြပါဘူး။ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ရဲ့ ရမ်းကားရက်စက်မှုကို လူထုနဲ့ ကျောင်းသူ/ ကျောင်းသားများ မခံစားနိုင်ကြပါဘူး။

၁၉၆၃ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၁၄ ရက်နေ့ စစ်အစိုးရနဲ့ တော်လှန်ရေးအင်အားစုများ ပြုလုပ်တဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲ ပျက်ပြားသွားတဲ့ အခါ ဗမာပြည်ကြီးတစ်ခုလုံးဟာ Reign of Terror ဓားမိုးအုပ်စိုးမှုအောက်ပြန်ပြီး ကျရောက်သွားပြန်တဲ့ အခါ ဗမာနိုင်ငံကြီးဟာ ဒီမိုကရေစီ မိုးမှောင်ကြီးအောက် ပြန်လည်ကျရောက်သွားခဲ့ရပါတော့တယ်။

၂၀ ရာစု နောက်ဆုံး ဆယ်စုနှစ်ထဲ ရောက်လာတဲ့ အခါ

ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေးဟာ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်လှိုင်းမှာ
လစ်ဘရယ်ဒီမိုကရေစီလှိုင်းသို့ တစ်ကျော့ပြန်ရွေ့လျားခဲ့တယ်။
အရှေ့ဥရောပဆိုရှယ်လစ်စနစ်ဂိုဏ်းကြီး ပြိုကျသွားပြီး
လစ်ဘရယ်ဒီမိုကရေစီက တစ်ကျော့ပြန် အသာရလာခဲ့တယ်။
ဖူကူယားမားလို ဘူဇာစကော်လာများက "သမိုင်းနိဂုံးချုပ်ပြီ။
လစ်ဘရယ်အိုင်ဒီလိုဂျီက အနိုင်ရခဲ့ပြီလို့ ပြောဆိုလက်ပန်း
ပေါက်ခတ်လာခဲ့တယ်။ "အရင်းရှင်စနစ် ကမ္ဘာလွှမ်းမိုးရေးဟာ
ကမ္ဘာ့အရင်းရှင်စနစ်ရဲ့ ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာမဟာဖြစ်တယ်" လို့
ပြောလာကြပါတယ်။ ပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုးရှိတဲ့ "အာဏာရှင်စနစ်များ
ဟာ "ဒီမိုကရေစီစနစ်" ကို နေရာပေးရမယ်လို့ ပြောလာကြတယ်။

အကြီးအကျယ် ၁။ အရင်းတင်ပို့ခြင်း၊ ၂။ ဈေးကွက်တိုးချဲ့ခြင်း၊ ၃။
အာဏာရှင်များကို ဖယ်ရှားပြီး ဒီမိုကရေစီကို အစားထိုးခြင်း၊ US ပုံစံ
ဒီမိုကရေစီ ကမ္ဘာ့အနှံ့ တင်ပို့ခြင်းတို့ ဟာ Liberalisation ရဲ့ သမိုင်း
ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါတွေကို Globalisation လို့ ခံယူသိမှတ်လာခဲ့တယ်။
ဒီသမိုင်းအရွေ့မှာ မြန်မာ့ရှစ် ၄ လုံး ပေါ်ထွန်းလာတာဖြစ်တယ်။ NLD
ဥက္ကဋ္ဌလူထု ရှေ့မှောက်ရောက်လာတာဖြစ်တယ်။ NLD ဥက္ကဋ္ဌဟာ
ဒီမိုကရေစီဖြစ်တယ်။ ဒီချုပ် ဥက္ကဋ္ဌဟာ ဒီမိုကရေစီဖြစ်တယ်။ ကြံ့ဖွံ့ဟာ
စစ်အာဏာရှင်ဖြစ်တယ်။ မဆလ/ နဝတ/ နအဖ ကြံ့ဖွံ့ဟာ
အာဏာရှင်စနစ်ဖြစ်တယ်။

- 7th July သတ်ဖြတ်မှုဟာ အာဏာရှင်အမှတ်တံဆိပ်ဖြစ်တယ်။

-ရှစ်လေးလုံး သတ်ဖြတ်မှုဟာ အာဏာရှင်ဖြစ်တယ်။

- 7th July အရေးတော်ပုံဟာ ဒီမိုကရေစီဖြစ်တယ်။

- ၈၈ လူထုလှုပ်ရှားမှုဟာ ဒီမိုကရေစီဖြစ်တယ်။

- စစ်သတ်ဖြတ်မှုဟာ အာဏာရှင်ဖြစ်တယ်။

- ကျောင်းသားသမဂ္ဂကို နှိပ်ကွပ်ဖို့ခွဲတာဟာ အာဏာရှင်ဖြစ်တယ်။

- ကျောင်းသားထုနဲ့ ကျောင်းသားသမဂ္ဂ ညီညွတ်ရေးကို ဖြိုခွဲတာဟာ အာဏာရှင်ဖြစ်တယ်။ - သမဂ္ဂနဲ့ ကျောင်းသားကို ဂိုဏ်းခွဲတာဟာ အာဏာရှင်ဖြစ်တယ်။

- ကျောင်းသားသမဂ္ဂကို ဂိုဏ်းခွဲတာ ဖြိုဖျက်ဖို့ ကြံစည်တာဟာ အာဏာရှင် ဖြစ်တယ်။ - ဒီမိုကရေစီရဖို့ ညီညွတ်ကြ။

- စစ်အာဏာရှင်စနစ် ဖျက်သိမ်းဖို့ ညီညွတ်ကြ။ - စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဖျက်သိမ်းဖို့ ညီညွတ်ကြ။ - အာဏာရှင် အစိုးရမှန်သမျှ ဆန့်ကျင်ကြ။ - ဒီမိုကရေစီအစိုးရမှန်သမျှ ထောက်ခံကြ။ - ကျောင်းသားထု ညီညွတ်ကြ။

၈.၇.၁၆
